

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/50/EK IRÁNYELVE

(2008. május 21.)

a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ elfogadott hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapítja annak szükségességét, hogy a szennyezést olyan szintre kell viszaszorítani, amely minimálisra csökkenti az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat, különös figyelmet fordítva az érzékeny népességcsoportokra és a környezet egészére, valamint megállapítja, hogy szükség van a levegőminőség – beleértve a szennyező anyagok kiülepedését is – figyelemmel kísérésének és vizsgálatának fejlesztésére és a lakosság tájékoztatására.

⁽¹⁾ HL C 195., 2006.8.18., 84. o.

⁽²⁾ HL C 206., 2006.8.29., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2006. szeptember 26-i véleménye (HL C 306. E, 2006.12.15., 102. o.), a Tanács 2007. június 25-i közös állásfoglalása (HL C 236. E, 2007.11.6., 1. o.) és az Európai Parlament 2007. december 11-i állásfoglalása. A Tanács 2008. április 14-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

- (2) Az emberi egészség és a környezet egészének védelme érdekében különösen fontos, hogy a szennyező anyagok kibocsátása elleni küzdelem a szennyezés forrásánál valósuljon meg, és hogy helyi, nemzeti és közösségi szinten azonosítsák és hajtás végre a szennyezőanyag-kibocsátás csökkentését célzó leghatékonyabb intézkedéseket. Ezért el kell kerülni, meg kell előzni vagy le kell csökkenteni a káros légszennyező anyagok kibocsátását, valamint az Egészségügyi Világszervezet vonatkozó előírásainak, iránymutatásainak és programjainak figyelembevételével megfelelő célokat kell megállapítani a környezeti levegő minőségére vonatkozóan.

- (3) A környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló, 1996. szeptember 27-i 96/62/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, a környezeti levegőben lévő kén-dioxidra, nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra, valamint porra és ólomra vonatkozó határértékekről szóló, 1999. április 22-i 1999/30/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, a környezeti levegőben található benzolra és szén-monoxidra vonatkozó határértékekről szóló, 2000. november 16-i 2000/69/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾, a környezeti levegő ózontartalmáról szóló, 2002. február 12-i 2002/3/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾, valamint a tagállamokban a környezeti levegőszennyezés mérését végző hálózatok és egyedi mérőállomások által szolgáltatott információ és adatok kölcsönös cseréjének létrehozásáról szóló, 1997. január 27-i 97/101/EK tanácsi határozat ⁽⁹⁾ alapos felülvizsgálatára van szükség annak érdekében, hogy azok tartalmazzák a legfrissebb egészségügyi és tudományos eredményeket és a tagállamok tapasztalatait. Az érthetőség, az egyszerűsítés és az igazgatás hatékonysága érdekében ezért helyénvaló, hogy ennek az öt jogi aktusnak a helyébe egyetlen irányelv, és adott esetben végrehajtási intézkedések lépjenek.

⁽⁵⁾ HL L 296., 1996.11.21., 55. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 163., 1999.6.29., 41. o. A 2001/744/EK bizottsági határozattal (HL L 278., 2001.10.23., 35. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 313., 2000.12.13., 12. o.

⁽⁸⁾ HL L 67., 2002.3.9., 14. o.

⁽⁹⁾ HL L 35., 1997.2.5., 14. o. A 2001/752/EK bizottsági határozattal (HL L 282., 2001.10.26., 69. o.) módosított határozat.

- (4) Amint elegendő tapasztalat áll rendelkezésre a környezeti levegőben található arzénról, kadmiumról, higanyról, nikkelről és policiklusos aromás szénhidrogénekről szóló, 2004. december 15-i 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ végrehajtásával kapcsolatban, fontolóra kell venni, hogy annak az irányelvnek a rendelkezéseit ezen irányelv rendelkezéseivel vonják össze.
- (5) A környezeti levegő minőségének vizsgálatára vonatkozóan közös vizsgálati kritériumok alapján közös megközelítést kell követni. A környezeti levegő minőségének vizsgálatakor figyelembe kell venni a levegőszennyezésnek kitett népességcsoportok és ökológiai rendszerek méretét. Helyénvaló tehát valamennyi tagállam területét a népsűrűséget tükröző zónákba vagy agglomerációkba sorolni.
- (6) Amennyiben lehetséges, modellezési módszereket kell alkalmazni annak érdekében, hogy a mintavételi pontokon mért adatokat a koncentráció földrajzi eloszlása szempontjából is értelmezni lehessen. Ez az adott területen élő lakosság együttes expozíciójának számításai alapjául szolgálhat.
- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy a levegőszennyezésről gyűjtött információk kellően reprezentatívak és Közösségszerte egymással összehasonlíthatók legyenek, a környezeti levegő minőségének vizsgálatok fontos, hogy szabványosított mérési technikákat, valamint a mérőállomások számára és helyére vonatkozóan közös kritériumokat alkalmazzanak. A környezeti levegő minőségének vizsgálata során a mérési technikákon kívül más technikák is alkalmazhatók, ezért meg kell határozni az ilyen technikák alkalmazásának és elvárt pontosságának kritériumait.
- (8) A vidéki háttér-mérőállomásokon a finom szálló porra vonatkozó részletes méréseket kell végezni, ezen szennyező anyag hatásainak jobb megértése és a megfelelő szakpolitikák kidolgozása érdekében. Ezeknek a méréseknek összhangban kell állniuk az 1981. június 11-i 81/462/EGK tanácsi határozattal ⁽²⁾ jóváhagyott, a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő légszennyezésről szóló 1979-es egyezmény által létrehozott, a levegőszennyező anyagok nagy távolságra való eljutásának megfigyelésére és értékelésére szolgáló európai együttműködési program (EMEP) méréseivel.
- (9) Ha a levegőminőség állapota jó, ezt az állapotot fenn kell tartani vagy tovább javítani. Amennyiben a környezeti levegő minőségére vonatkozóan az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések nem teljesülnek, a tagállamok intézkedéseket hoznak a határértékek és a kritikus szintek betartása, valamint, amennyiben lehetséges, a célértékek elérése és a hosszú távú célkitűzések megvalósítása érdekében.
- (10) A légszennyezésből származó, a növényzetet és a természetes ökoszisztémákat fenyegető veszély a városi térségektől távolabb eső helyeken a legjelentősebb. Ezért az ilyen veszélyekre, valamint a növényzet védelme érdekében meghatározott kritikus szintek betartására irányuló vizsgálatoknak a beépített területektől távolabb eső helyekre kell összpontosítaniuk.
- (11) A finom szálló por (PM_{2,5}) jelentős káros hatást gyakorol az emberi egészségre. Ezen túlmenően jelenleg nem ismert olyan azonosítható küszöbérték, amely alatt a PM_{2,5} ne jelentene veszélyt. Így ez a szennyező anyag nem szabályozható ugyanolyan módon, mint más légszennyező anyagok. A megközelítésnek arra kell összpontosítania, hogy a városi háttérben mért koncentráció általános csökkentését célozza meg annak biztosítása érdekében, hogy a lakosság jelentős része élvezze a jobb levegőminőségéből származó előnyöket. Annak érdekében azonban, hogy az egészségvédelem minimális szintje mindenütt biztosított legyen, ezt a megközelítést egy olyan határértékkel kell ötvözni, amelyet első lépésként egy célértéknek kell megelőznie.
- (12) Változatlanul fenn kell tartani az ózonexpozíció által az emberi egészségre, a növényzetre és az ökoszisztémákra gyakorolt káros hatások elleni hatékony védelem biztosítását célzó célértékeket és hosszú távú célkitűzéseket. Általában a lakosságnak és különösen az érzékeny népességcsoportoknak a megnövekedett ózonkoncentrációnak való, rövid ideig tartó expozícióktól való védelme érdekében meg kell állapítani az ózonnal kapcsolatos riasztási és tájékoztatási küszöbértéket. E küszöbértékek elérésekor tájékoztatni kell a nyilvánosságot az expozíció kockázatairól, és adott esetben az ózonszint csökkentését célzó, azokon a helyeken fogantatosítandó rövid távú intézkedésekről, ahol a riasztási küszöbérték túllépését tapasztalták.
- (13) Az ózon országhatárokon áttérjedő szennyező anyag, amely az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ szabályozott primer szennyező anyagok kibocsátása révén alakul ki a légkörben. Az ebben az irányelvben megállapított levegőminőségi célértékek és az ózonra vonatkozó hosszú távú célkitűzések irányában történő előrehaladást a 2001/81/EK irányelvben előírt célértékek és kibocsátási határértékek segítségével, valamint adott esetben az ezen irányelv szerinti levegőminőségi tervek végrehajtása útján kell megállapítani.
- (14) A helyhez kötött méréseket kötelezővé kell tenni azokban a zónákban és agglomerációkban, ahol az ózonra vonatkozó hosszú távú célkitűzéseknek, vagy más szennyező anyagok vizsgálati küszöbértékének túllépése tapasztalható. A helyhez kötött mérések eredményei kiegészíthetők olyan modellezési technikákkal és/vagy indikatív mérésekkel, amelyek lehetővé teszik, hogy az adott pontokról származó adatokat a koncentrációk földrajzi megoszlásának összefüggésében értelmezzék. A kiegészítő vizsgálati technikák alkalmazása lehetővé teheti a helyhez kötött mintavételi pontok minimális számának csökkentését is.
- (15) A természetes forrásokból származó szennyezések vizsgálhatók, ám nem szabályozhatók. Ezért azokon a helyeken, ahol a környezeti levegőben található szennyező anyagokhoz való, természetes forrásokból származó hozzájárulás megfelelő bizonyossággal megállapítható, és ahol az értékek túllépése egészben vagy részben ezen természetes hozzájárulásoknak köszönhető, azok – az ebben az irányelvben meghatározott feltételek szerint – a levegőminőségi határértékeknek való megfelelés vizsgálata során az összértékből kivonhatók. A PM₁₀ szálló por határértékeinek az utak téli, homokkal vagy sóval való beszórásából származtatható túllépése szintén kivonható az összértékből a levegőminőségi határértékek betartásának vizsgálata során, feltéve, hogy ésszerű intézkedéseket tettek a koncentrációk csökkentése érdekében.

⁽¹⁾ HL L 23., 2005.1.26., 3. o.

⁽²⁾ HL L 171., 1981.6.27., 11. o.

⁽³⁾ HL L 309., 2001.11.27., 22. o. A legutóbb a 2006/105/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.) módosított irányelv.

- (16) A különösen nehéz feltételekkel küzdő zónák és agglomerációk esetében lehetővé kell tenni a levegő minőségére vonatkozó határértékeknek való megfelelés határidejének meghosszabbítását olyan esetekben, amelyekben meghatározott zónákban és agglomerációkban a szennyezés csökkentését célzó megfelelő intézkedések végrehajtása ellenére akut problémák tapasztalhatók a betartással kapcsolatban. Egy adott zónára vagy agglomerációra vonatkozó bármely halasztást a Bizottság által vizsgálandó, a felülvizsgált határidőre megvalósítandó megfelelő biztosítását célzó, átfogó terveknek kell kísérnie. A határértékeknek való megfelelés ezen irányelvben meghatározott határidejére történő eredményes kibocsátáscsökkentés megvalósulása szempontjából fontos lesz, hogy rendelkezésre álljanak a levegőszennyezésről szóló tematikus stratégiában meghatározott, a forrásnál történő kibocsátáscsökkentési célszintet tükröző szükséges közösségi intézkedések, és azokat a teljesítés határidejének elhalasztására irányuló kérelmek elbírálásakor figyelembe kell venni.
- (17) A forrásnál történő kibocsátáscsökkentésre irányuló szükséges közösségi intézkedéseket, elsősorban az ipari kibocsátásról szóló közösségi jogszabályok hatékonyságának javítására, a nehézgépjárművekbe szerelt motorok kipufogógáz-kibocsátásának korlátozására, a tagállamoknak az alapvető szennyező anyagok kibocsátására, valamint a benzinüzemű gépkocsik töltőállomáson való üzemanyag-feltöltésével kapcsolatos kibocsátására engedélyezett nemzeti határértékek további csökkentésére, valamint az üzemanyagok, többek között a tengeri hajózásban használatos üzemanyagok kéntartalmának csökkentésére irányuló intézkedéseket az összes érintett intézménynek kiemelten kell kezelnie, és alaposan meg kell vizsgálnia.
- (18) Levegőminőségi terveket kell kidolgozni az olyan zónákra és agglomerációkra vonatkozóan, amelyekben a környezeti levegőben lévő szennyező anyagok koncentrációja túllépi a vonatkozó levegőminőségi célértékeket vagy határértékeket, továbbá adott esetben az ideiglenes tűréshatárokat. A légszennyező anyagokat számos különböző forrás és tevékenység bocsátja ki. A különböző szakpolitikák közötti koherencia biztosítása érdekében az ilyen levegőminőségi terveknek, amennyiben megvalósítható, összhangban kell lenniük a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, a 2001/81/EK irányelv és a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló, 2002. június 25-i 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alapján készült tervekkel és programokkal, és azokba be kell épülniük. Ezenkívül az ipari tevékenységeknek a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ értelmében történő engedélyezésekor teljes mértékben figyelembe kell venni az ezen irányelvben meghatározott, a környezeti levegő minőségére vonatkozó célkitűzéseket.
- (19) Cselekvési terveket kell kidolgozni, amelyek jelzik az egy vagy több riasztási küszöbérték túllépésének veszélye
- esetén a veszély csökkentése és időtartamának korlátozása érdekében rövid távon meghozandó intézkedéseket. Amennyiben a veszély egy vagy több határértékre vagy célértékre vonatkozik, a tagállamok adott esetben ilyen rövid távú cselekvési terveket készíthetnek. Az ózonnal kapcsolatban az ilyen rövid távú cselekvési terveknek figyelembe kell venniük a környezeti levegő ózontartalmáról szóló 2002/3/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtására vonatkozó útmutatásról szóló, 2004. március 19-i 2004/279/EK bizottsági határozat⁽⁴⁾ rendelkezéseit.
- (20) A tagállamok konzultálnak egymással, ha egy másik tagállamból származó jelentős mértékű szennyezést követően egy szennyező anyag szintje meghaladja vagy feltehetőleg meg fogja haladni a megfelelő levegőminőségi célkitűzéseket, vagy adott esetben azok tűréshatárral megnövelt értékeit, illetve a riasztási küszöbértéket. Bizonyos szennyező anyagok, mint például az ózon vagy a szálló por ország-határokon áterjedő jellege miatt szükség lehet a szomszédos tagállamok közötti koordinációra a levegőminőségi tervek és rövid távú cselekvési tervek kidolgozása és végrehajtása, valamint a nyilvánosság tájékoztatása során. A tagállamok adott esetben harmadik országokkal is együttműködést folytatnak, különös hangsúlyt fektetve a tagjelölt országok minél korábbi bevonására.
- (21) A tagállamoknak és a Bizottságnak a levegőminőségre vonatkozó információkat össze kell gyűjteniük, meg kell osztaniuk egymással, és a nyilvánosság elé kell tárniuk a levegőszennyezés hatásainak jobb megértése és megfelelő szakpolitikák kidolgozása érdekében. A környezeti levegőben lévő valamennyi, szabályozás alatt álló szennyező anyag koncentrációjára vonatkozó naprakész információt a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhetővé kell tenni.
- (22) A levegő minőségével kapcsolatos információk kezelésének és összehasonlításának megkönnyítése érdekében az adatokat egységesített formában kell a Bizottság rendelkezésére bocsátani.
- (23) Ki kell igazítani a levegőminőséggel kapcsolatos adatszolgáltatási, vizsgálati és jelentéstételi eljárásokat annak érdekében, hogy az elektronikus eszközök és az internet az információ hozzáférhetővé tételének elsődleges módzatai lehessenek, és így ezek az eljárások összhangban álljanak az európai téradat-infrastruktúra (INSPIRE) Közösségen belüli kialakításáról szóló, 2007. március 14-i 2007/2/EK irányelvvel⁽⁵⁾.
- (24) Helyénvaló lehetőséget biztosítani arra, hogy a környezeti levegő minőségének vizsgálatához használt feltételeket és technikákat a tudományos és technikai fejlődéshez, valamint a szolgáltatandó információ természetéhez igazítsák.
- (25) Mivel az irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a légszennyező anyagok határokon átnyúló jellege miatt, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(1) HL L 309., 2001.11.27., 1. o. A legutóbb a 2006/105/EK tanácsi irányelvvel módosított irányelv.

(2) HL L 189., 2002.7.18., 12. o.

(3) HL L 24., 2008.1.29., 8. o.

(4) HL L 87., 2004.3.25., 50. o.

(5) HL L 108., 2007.4.25., 1. o.

- (26) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókról, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (27) Az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett jogi aktusok bizonyos rendelkezéseinek hatályban kell maradniuk annak érdekében, hogy biztosítsák a nitrogén-dioxidra vonatkozó meglévő levegőminőségi határértékek folytonosságát mindaddig, amíg ezen határértékek helyébe 2010. január 1-jétől újak nem lépnek, annak érdekében, hogy az új végrehajtási intézkedések elfogadásáig biztosítsák a levegőminőségi jelentéstételre vonatkozó rendelkezések folytonosságát, valamint a 2004/107/EK irányelvben előírt előzetes levegőminőségi vizsgálatokra vonatkozó kötelezettség folytonosságát.
- (28) Ezen irányelv nemzeti jogba való átültetésének kötelezettségét kizárólag azokra a rendelkezésekre kell korlátozni, amelyek a korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben megváltoztak.
- (29) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 34. pontjával ⁽¹⁾ összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (30) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapjogokat és betartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket. Ez az irányelv különösen a magas színvonalú környezetvédelemnek és a környezet minősége javításának az uniós politikákba történő integrálását kívánja elősegíteni az Európai Unió alapjogi chartája 37. cikkében meghatározott fenntartható fejlődés elvével összhangban.
- (31) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell megállapítani.
- (32) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy módosítsa az I–VI., a VIII–X., valamint a XV. mellékletet. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (33) Az átültetési záradék megköveteli a tagállamoktól, hogy az átlagexpozíció-mutató meghatározásához kellő időben biztosítsák a szükséges városi háttérmerések felállítását annak érdekében, hogy a nemzeti expozíciócsökkentési cél vizsgálatához és az átlagexpozíció-mutató kiszámításához kapcsolódó követelményeket garantálják,

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv olyan intézkedéseket állapít meg, amelyek célja a következő:

1. a környezeti levegő minőségére vonatkozó célkitűzések meghatározása és létrehozása az emberi egészségre, valamint a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése érdekében;
2. a környezeti levegő minőségének vizsgálata a tagállamokban közös módszerek és kritériumok alapján;
3. a környezeti levegő minőségére vonatkozó információk szerzése a levegőszennyezés és a káros hatások elleni küzdelem érdekében, továbbá a hosszú távú tendenciák, valamint a nemzeti és a közösségi intézkedések alapján elért eredmények figyelemmel kísérése céljából;
4. annak biztosítása, hogy a környezeti levegő minőségére vonatkozó ilyen információkat a nyilvánosság elé tárják;
5. a környezeti levegő minőségének fenntartása ott, ahol az jó, és javítása más esetekben;
6. a levegőszennyezés csökkentésével kapcsolatos, tagállamok közötti fokozottabb együttműködés előmozdítása.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „környezeti levegő”: a troposzférán belüli szabadtéri levegő, kivéve a 89/654/EGK irányelvben ⁽³⁾ meghatározott azon munkahelyeket, ahol a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó rendelkezéseket alkalmaznak, és amelyekhez a nyilvánosság nem rendelkezik rendszeres hozzáféréssel;
2. „szennyező anyag”: a környezeti levegőben lévő és az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére valószínűsíthetően káros hatást gyakorló bármely anyag;
3. „szint”: valamely szennyező anyagnak a környezeti levegőben lévő koncentrációja vagy adott idő alatt felületeken történő kiülepedése;

⁽³⁾ A munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről szóló, 1989. november 30-i, 89/654/EGK tanácsi irányelv (HL L 393., 1989.12.30., 1. o.). A 2007/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 165., 2007.6.27., 21. o.) módosított irányelv.

4. „vizsgálat”: a szintek mérésére, számítására, előrejelzésére vagy becslésére használt bármely módszer;
5. „határérték”: az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése céljából tudományos ismeretek alapján meghatározott szint, amelyet adott időtartamon belül kell elérni, elérése után pedig nem szabad túllépni;
6. „kritikus szint”: tudományos ismeretek alapján meghatározott szint, amely felett egyes receptorokat – például fákat, egyéb növényeket, természetes ökológiai rendszereket az ember kivételével – közvetlen káros hatás érhet;
7. „tűrészhatár”: a határérték azon százaléka, amellyel a határérték túlléphető az ezen irányelvben meghatározott feltételek teljesülése esetén;
8. „levegőminőségi tervek”: olyan tervek, amelyek a határértékek vagy célértékek elérése érdekében intézkedéseket határoznak meg;
9. „célérték”: az emberi egészségre és a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése céljából meghatározott szint, amelyet – amennyiben lehetséges – adott időtartam alatt kell elérni;
10. „riasztási küszöbérték”: az a szint, amely felett a rövid idejű expozíció veszélyt jelent az emberi egészségre a teljes lakosság tekintetében, és amelynél a tagállamoknak azonnali lépéseket kell tenniük;
11. „tájékoztatási küszöbérték”: az a szint, amely felett a rövid idejű expozíció veszélyt jelent az emberi egészségre a lakosság valamely különösen érzékeny csoportja tekintetében, és amelynél azonnali és megfelelő tájékoztatásra van szükség;
12. „felső vizsgálati küszöbérték”: az a szint, amely alatt a környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából lehetőség van a helyhez kötött mérési és modellezési technikák és/vagy indikatív mérések kombinációjának alkalmazására;
13. „alsó vizsgálati küszöbérték”: az a szint, amely alatt a környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából lehetőség van kizárólag modellezési vagy objektív becslési technikák alkalmazására;
14. „hosszú távú célkitűzés”: az a szint, amelyet az emberi egészség és a környezet hatékony védelmének biztosítása érdekében hosszú távon el kell érni, kivéve, ha ez arányos intézkedésekkel nem teljesíthető;
15. „természetes forrásból származó hozzájárulások”: olyan szennyezőanyag-kibocsátások, amelyeket közvetlenül vagy közvetve nem emberi tevékenységek okoztak, többek között olyan természeti jelenségek, mint például a vulkánkitörések, szeizmikus tevékenységek, geotermikus mozgások, bozóttűzek, szélorkánok okozta események, tengeri porzó víz vagy a száraz régiókból a természetes eredetű por légköri felkeveredése vagy elszállítása;
16. „zóna”: a levegőminőség vizsgálatának és kezelésének céljából valamely tagállam területének a tagállam által behatárolt része;
17. „agglomeráció”: olyan városias zóna, ahol a népesség száma meghaladja a 250 000 lakost, vagy ahol a népesség száma 250 000 lakos vagy annál kevesebb, de a tagállamok által meghatározandó, adott négyzetkilométerenkénti népsűrűséggel rendelkezik;
18. „PM₁₀”: a szálló por azon része, mely 50 %-os határfokkal átmegy a PM₁₀ mintavételének és mérésének referenciamódszerére az EN 12341 szabványban meghatározott 10 µm aerodinamikai átmérőjű méretszelektív szűrőn;
19. „PM_{2,5}”: a szálló por azon része, mely 50 %-os határfokkal átmegy PM_{2,5} mintavételének és mérésének referenciamódszerére az EN 14907-es szabványban meghatározott 2,5 µm aerodinamikai átmérőjű méretszelektív szűrőn;
20. „átlagexpozíció-mutató”: a tagállamok területén, városi háttérű helyszíneken elvégzett mérések alapján meghatározott átlagos szint, amely a lakosság expozícióját tükrözi. A nemzeti expozíciócsökkentési cél és az expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettség kiszámítására használják;
21. „expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettség”: az átlagexpozíció-mutató alapján meghatározott szint, amelyet az emberi egészségre gyakorolt káros hatások csökkentésének céljából állítottak fel, és amelyet egy adott időtartamon belül kell teljesíteni;
22. „nemzeti expozíciócsökkentési cél”: valamely tagállam lakossága átlagos expozíciója csökkentésének százalékos értéke, amelyet a referenciaévre vonatkoztatva az emberi egészségre gyakorolt káros hatások csökkentésének céljából határoztak meg, és amelyet – amennyiben lehetséges – adott időtartamon belül kell teljesíteni;
23. „városi háttérű helyszínek”: városi területeken belüli helyek, ahol a szintek a teljes városi lakosság expozíciója vonatkozásában reprezentatívak;
24. „nitrogén-oxidok”: a nitrogén-monoxid és nitrogén-dioxid térfogati keverési arányának (ppb,) a nitrogén-dioxid tömegkoncentrációjának egységeiben kifejezett (µg/m³) összege;
25. „helyhez kötött mérések”: meghatározott helyszíneken, folyamatosan vagy véletlenszerű mintavétellel végzett mérések a szinteknek a vonatkozó adatminőségi célkitűzéseknek megfelelően történő meghatározása céljából;
26. „indikatív mérések”: olyan mérések, amelyek a helyhez kötött mérésekhez képest kevésbé szigorú adatminőségi célkitűzéseknek felelnek meg;

27. „illékony szerves vegyületek” (VOC): a metántól eltérő, antropológén vagy biogén forrásból származó szerves vegyületek, amelyek napfény jelenlétében a nitrogén-oxidokkal történő reakciók során fotokémiai oxidálószerkekre létrehozására képesek;
28. „ózonelőanyagok (prekurzorok)”: olyan anyagok, amelyek hozzájárulnak a talajközeli ózon kialakulásához, és amelyek közül néhány szerepel a X. mellékletben.

3. cikk

Felelősség

A tagállamok a megfelelő szinteken kijelölik a következőkért felelős illetékes hatóságokat és szerveket:

- a környezeti levegő minőségének vizsgálata;
- a mérési rendszerek (módszerek, berendezések, hálózatok és laboratóriumok) jóváhagyása;
- a mérések pontosságának biztosítása;
- a vizsgálati módszerek elemzése;
- a minőségbiztosítási programok koordinálása a tagállam területén, amennyiben a Bizottság szervez a Közösség egészére kiterjedő ilyen programokat;
- más tagállamokkal és a Bizottsággal történő együttműködés.

Adott esetben az illetékes hatóságok és szervek eleget tesznek az I. melléklet C. szakaszában leírtaknak.

4. cikk

A zónák és agglomerációk kijelölése

A tagállamok zónákat és agglomerációkat jelölnek ki területükön. Valamennyi zónában és agglomerációban el kell végezni a levegőminőség vizsgálatát és kezelését.

II. FEJEZET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐ MINŐSÉGÉNEK VIZSGÁLATA

1. SZAKASZ

A környezeti levegő minőségének vizsgálata a kén-dioxid, a nitrogén-dioxid és a nitrogén-oxidok, a szálló por, az ólom, a benzol és a szén-monoxid tekintetében

5. cikk

Vizsgálati rendszer

(1) A kén-dioxid, a nitrogén-dioxid és a nitrogén-oxidok, a szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), az ólom, a benzol és a szén-monoxid tekintetében a II. melléklet A. szakaszában meghatározott felső és alsó vizsgálati küszöbértékeket kell alkalmazni.

Minden zónát és agglomerációt ezen vizsgálati küszöbértékek alapján osztályba kell sorolni.

(2) Az (1) bekezdésben említett osztályba sorolást legalább ötvenként felül kell vizsgálni a II. melléklet B. szakaszában megállapított eljárásnak megfelelően.

Az osztályba sorolást azonban gyakrabban felül kell vizsgálni a kén-dioxid, a nitrogén-dioxid vagy adott esetben a nitrogén-oxidok, a szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), az ólom, a benzol és a szén-monoxid környezeti koncentrációjára ható tevékenységek jelentős változása esetén.

6. cikk

Vizsgálati kritériumok

(1) Az 5. cikkben említett szennyező anyagok tekintetében a tagállamoknak valamennyi zónájukban és agglomerációjukban – az ezen cikk (2), (3) és (4) bekezdésében és a III. mellékletben meghatározott kritériumoknak megfelelően – a környezeti levegő minőségével kapcsolatos vizsgálatokat kell végezniük.

(2) A környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából helyhez kötött méréseket kell alkalmazni valamennyi olyan zónában és agglomerációban, ahol az (1) bekezdésben említett szennyező anyagok szintje meghaladja az ezen szennyező anyagokra vonatkozó felső vizsgálati küszöbértéket. Ezen helyhez kötött méréseket modellezési technikákkal és/vagy indikatív mérésekkel ki lehet egészíteni annak érdekében, hogy ezek megfelelő információkat nyújtsanak a környezeti levegő minőségének térbeli eloszlásáról.

(3) A környezeti levegő minőségének vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérések, valamint modellezési technikák és/vagy indikatív mérések kombinációja alkalmazható valamennyi olyan zónában és agglomerációban, amelyekben az (1) bekezdésben említett szennyező anyagok szintje alacsonyabb, mint az ezen szennyező anyagokra megállapított felső vizsgálati küszöbérték.

(4) A környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából modellezési technikák vagy objektív becslési technikák, illetőleg mindkettő alkalmazása elegendő valamennyi olyan zónában és agglomerációban, ahol a környezeti levegőben lévő, az (1) bekezdésben említett szennyező anyagok szintje alacsonyabb, mint az ezen szennyező anyagokra megállapított alsó vizsgálati küszöbérték.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdésben említett vizsgálatokon kívül méréseket kell végezni a levegőszennyezés jelentős forrásaitól távol eső vidéki háttérhelyszíneken, amely méréseknek információval kell szolgálniuk – legalább – a finom szálló por (PM_{2,5}) teljes tömegkoncentrációjáról és kémiai fajlagos összetételéről éves átlagos alapon, és amely méréseket a következő kritériumok felhasználásával kell elvégezni:

- minden 100 000 km²-en egy mintavételi pontot kell felállítani;
- minden tagállam felállít legalább egy mérőállomást vagy – a szomszédos tagállamokkal való megállapodás alapján – egy vagy több közös mérőállomást is felállíthat, amelyek a szűkebb térbeli elosztás elérése érdekében lefedik a megfelelő szomszédos zónákat;

- c) a figyelemmel kísérést adott esetben össze kell hangolni a nagy távolságra jutó légszennyező anyagok megfigyelésére és értékelésére létrehozott európai együttműködési program (EMEP) figyelemmelkísérési stratégiájával és vizsgálati programjával;
- d) az I. melléklet A. és C. szakaszát a szálló por tömegkoncentrációjának mérésével kapcsolatos adatminőségi célkitűzések vonatkozásában kell alkalmazni, a IV. mellékletet pedig teljes egészében kell alkalmazni.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a finom szálló por ($PM_{2,5}$) kémiai összetételének mérésére használt mérési módszerekről.

7. cikk

Mintavételi pontok

(1) A környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, szálló por (PM_{10} , $PM_{2,5}$), ólom, benzol és szén-monoxid mérésére szolgáló mintavételi pontok elhelyezkedését a III. mellékletben felsorolt kritériumok felhasználásával kell meghatározni.

(2) Valamennyi olyan zónában vagy agglomerációban, ahol a helyhez kötött mérések képezik a levegőminőség vizsgálatára vonatkozó egyedüli információforrást, az egyes megfelelő szennyező anyagokra vonatkozó mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb a mintavételi pontoknak az V. melléklet A. szakaszában meghatározott minimális számánál.

(3) Azokban a zónákban és agglomerációkban azonban, ahol a helyhez kötött mérések mintavételi pontjaiból származó információkat a modellezésből és/vagy indikatív mérésekből származó információk is kiegészítik, a mintavételi pontoknak az V. melléklet A. szakaszában meghatározott összes száma akár 50 %-kal csökkenthető, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a kiegészítő módszerek elegendő információt nyújtanak a levegő minőségének a határértékek vagy a riasztási küszöbértékek tekintetében történő vizsgálatához, valamint megfelelő információt a lakosság tájékoztatásához;
- b) a létesítendő mintavételi pontok száma és az egyéb technikák térbeli eloszlása elegendő a megfelelő szennyező anyagok koncentrációjának az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban történő megállapításához, és lehetővé teszi, hogy a vizsgálati eredmények megfeleljenek az I. melléklet B. szakaszában meghatározott kritériumoknak.

A levegő minőségének a határértékek tekintetében történő vizsgálatának figyelembe kell vennie a modellezésből és/vagy az indikatív mérésekből származó eredményeket.

(4) A Bizottság figyelemmel kíséri a mintavételi pontok kiválasztási kritériumainak tagállamok általi alkalmazását annak érdekében, hogy elősegítse ezen kritériumok összehangolt alkalmazását az Európai Unión belül.

8. cikk

Mérési referencia-módszerek

(1) A tagállamoknak alkalmazniuk kell a VI. melléklet A. és C. szakaszában meghatározott mérési referencia-módszereket és kritériumokat.

(2) A VI. melléklet B. szakaszában megállapított feltételek teljesülése esetén más mérési módszerek is alkalmazhatók.

2. SZAKASZ

A környezeti levegő vizsgálata az ózon tekintetében

9. cikk

Vizsgálati kritériumok

(1) Helyhez kötött méréseket kell végezni abban a zónában vagy agglomerációban, ahol az ózon koncentrációja az előző öt mérési év bármelyikében meghaladta a VII. melléklet C. szakaszában meghatározott hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket.

(2) Amennyiben öt évnél rövidebb időre vonatkozó adatok állnak rendelkezésre, a tagállamok összegezhetik a rövid idejű – a valószínűsíthetően legmagasabb szint szerinti időpontban és helyen elvégzett – mérési kampányok eredményeit az emissziókataszterekből és a modellezésből származó eredményekkel annak meghatározása céljából, hogy az (1) bekezdésben említett hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket túllépték-e ezen öt éves időtartam alatt.

10. cikk

Mintavételi pontok

(1) Az ózon mérésére szolgáló mintavételi pontok helyzetét a VIII. mellékletben megállapított kritériumok felhasználásával kell meghatározni.

(2) Minden olyan zónában vagy agglomerációban, ahol a mérés a levegő minőségének vizsgálatára vonatkozó egyedüli információforrás, az ózon helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb a mintavételi pontoknak a IX. melléklet A. szakaszában meghatározott minimális számánál.

(3) Azokban a zónákban és agglomerációkban azonban, ahol a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontokból származó információkat a modellezésből és/vagy indikatív mérésekből származó információk is kiegészítik, a mintavételi pontoknak a IX. melléklet A. szakaszában meghatározott számát csökkenteni lehet, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a kiegészítő módszerek elegendő információt nyújtanak a levegő minőségének a célértékek, a hosszú távú célkitűzések, a tájékoztatási és riasztási küszöbértékek tekintetében történő vizsgálatához;
- b) a létesítendő mintavételi pontok száma és az egyéb technikák térbeli eloszlása elegendő az ózon koncentrációjának az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban történő megállapításához és lehetővé teszi, hogy a vizsgálati eredmények megfeleljenek az I. melléklet B. szakaszában meghatározott kritériumoknak;
- c) minden zónában vagy agglomerációban legalább kétmillió lakosra vagy $50\,000\text{ km}^2$ -re egy mintavételi pontnak kell esnie attól függően, hogy melyik lehetőség eredményez több mintavételi pontot, de a mintavételi pontok száma zónánként vagy agglomerációként nem lehet kevesebb egynél;

- d) a nitrogén-dioxidot a VIII. melléklet A. szakaszában említett vidéki háttérű mérőállomások kivételével minden fennmaradó mintavételi ponton mérik.

A levegő minőségének a célértékek tekintetében történő vizsgálatához figyelembe kell venni a modellezésből és/vagy az indikatív mérésből származó eredményeket.

- (4) A nitrogén-dioxidot az ózon mérésére szolgáló, a IX. melléklet A. szakaszában előírt mintavételi pontok legalább 50 %-ánál mérni kell. A mérésnek folyamatosnak kell lennie, kivéve a VIII. melléklet A. szakaszában említett vidéki háttérű mérőállomásokon, ahol más mérési módszerek használhatók.

- (5) Azokban a zónákban vagy agglomerációkban, ahol a koncentráció az előző öt mérési év mindegyike során a hosszú távú célkitűzések szerinti értékek alatt maradt, a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a IX. melléklet B. szakaszának megfelelően kell meghatározni.

- (6) Minden tagállam biztosítja, hogy területén legalább egy olyan mintavételi pontot felállítsanak és üzemeltessenek, amely a X. mellékletben felsorolt ózonelőanyagok koncentrációjáról szolgáltat adatokat. Minden tagállam – a X. mellékletben megállapított célkitűzések és módszerek figyelembevételével – meghatározza az ózonelőanyagok mérésére szolgáló mérőállomások számát és helyét.

11. cikk

Mérési referencia-módszerek

- (1) A tagállamok alkalmazzák az ózon mérésére szolgáló – a VI. melléklet A. szakaszának 8. pontjában meghatározott – referenciamódszert. A VI. melléklet B. szakaszában megállapított feltételek teljesülése esetén más mérési módszerek is alkalmazhatók.

- (2) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Bizottságot a X. mellékletben felsorolt illékony szerves vegyületek (VOC) mintavételére és mérésére alkalmazott módszerekről.

III. FEJEZET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐ MINŐSÉGÉNEK KEZELÉSE

12. cikk

A határértékeknél alacsonyabb szintek esetén alkalmazandó követelmények

Azokban a zónákban és agglomerációkban, ahol a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid, PM_{10} , $PM_{2,5}$, ólom, benzol és szén-monoxid szintje a XI. és a XIV. mellékletben meghatározott megfelelő határértékek alatt van, a tagállamoknak az említett szennyező anyagok szintjét a határérték alatt kell tartaniuk, és törekedniük kell a környezeti levegő minőségének a fenntartható fejlődéssel összeegyeztethető legmagasabb szintjének megőrzésére.

13. cikk

Az emberi egészség védelme érdekében meghatározott határértékek és riasztási küszöbértékek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy zónáikban és agglomerációkban a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, PM_{10} , ólom és

szén-monoxid szintje nem lépi túl a XI. mellékletben meghatározott határértékeket.

A nitrogén-dioxid és a benzol tekintetében a XI. mellékletben meghatározott határértékeket az ott meghatározott időponttól kezdődően nem lehet túllépni.

Ezen követelmények betartását a III. mellékletnek megfelelően kell vizsgálni.

A XI. mellékletben meghatározott tűrészhatár a 22. cikk (3) bekezdésével és a 23. cikk (1) bekezdésével összhangban alkalmazandó.

- (2) A környezeti levegőben lévő kén-dioxid és nitrogén-dioxid koncentrációjának riasztási küszöbértékei a XII. melléklet A. szakaszában kerültek meghatározásra.

14. cikk

Kritikus szintek

- (1) A tagállamok biztosítják a XIII. mellékletben meghatározott és a III. melléklet A. szakasza b) pontjának megfelelően vizsgált kritikus szintek betartását.

- (2) Amennyiben a levegő minőségének vizsgálatára vonatkozó egyedüli információforrás a helyhez kötött mérésekből származó információ, a mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb az V. melléklet C. szakaszában meghatározott minimális számnál. Amennyiben ezeket az információkat indikatív mérések vagy modellezések is kiegészítik, a mintavételi pontok minimális számát legfeljebb 50 %-kal lehet csökkenteni, feltéve, hogy a megfelelő szennyező anyag vizsgált koncentrációját az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban meg lehet állapítani.

15. cikk

A $PM_{2,5}$ -expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében meghatározott csökkentésére vonatkozó nemzeti cél

- (1) A tagállamok minden szükséges, aránytalanul magas költségekkel nem járó intézkedést megtesznek a $PM_{2,5}$ -expozíció csökkentése érdekében, abból a célból, hogy a XIV. melléklet B. szakaszában meghatározott nemzeti expozíciócsökkentési célt az ott meghatározott évig teljesítsék.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a XIV. melléklet A. szakaszának megfelelően 2015-re meghatározott átlagexpozíció-mutató ne haladja meg az ugyanazon melléklet C. szakaszában meghatározott, expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettséget.

- (3) A $PM_{2,5}$ -re vonatkozó átlagexpozíció-mutatót a XIV. melléklet A. szakaszával összhangban kell értékelni.

- (4) Minden tagállam – a III. melléklettel összhangban – biztosítja, hogy a $PM_{2,5}$ -re vonatkozó átlagexpozíció-mutató alapján szolgáló mintavételi pontok eloszlása és száma megfelelően tükrözze a lakosság általános expozícióját. A mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb az V. melléklet B. szakaszának alkalmazása révén meghatározottnál.

16. cikk

Az emberi egészség védelme érdekében meghatározott PM_{2,5}-célérték és -határérték

(1) A tagállamok minden szükséges, aránytalanul magas költségekkel nem járó intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy a környezeti levegő PM_{2,5}-koncentrációja a XIV. melléklet D. szakaszában meghatározott időponttól kezdődően ne lépje túl az ott meghatározott célértéket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a környezeti levegő PM_{2,5}-koncentrációja zónákban és agglomerációkban a XIV. melléklet E. szakaszában meghatározott időponttól kezdődően ne lépje túl az ott meghatározott határértéket. Ezen követelmény betartását a III. mellékletnek megfelelően kell vizsgálni.

(3) A XIV. melléklet E. szakaszában meghatározott tűrőhatár a 23. cikk (1) bekezdésével összhangban alkalmazandó.

17. cikk

Az olyan zónákra és agglomerációkra vonatkozó követelmények, ahol az ózonkoncentráció túllépi a célértékeket és a hosszú távú célkitűzéseket

(1) A tagállamok minden szükséges, aránytalanul magas költséggel nem járó intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy elérjék a célértékeket és hosszú távú célkitűzéseket.

(2) Azon zónák és agglomerációk vonatkozásában, amelyekben a célértékeket túllépi, a tagállamok biztosítják, hogy a 2001/81/EK irányelv 6. cikke alapján kidolgozott programot – valamint adott esetben a levegőminőségi tervet – az ezen irányelv VII. melléklete B. szakaszában meghatározott időponttól kezdve a célértékek elérésének érdekében végrehajtják, kivéve, ha ez nem valószínűsíthető meg aránytalanul magas költséggel nem járó intézkedésekkel.

(3) A tagállamok a hosszú távú célkitűzések teljesítése céljából költséghatékony intézkedéseket dolgoznak ki és hajtanak végre azokban a zónákban és agglomerációkban, ahol a környezeti levegőben lévő ózon szintje a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeknél magasabb, de a célértékeknél alacsonyabb vagy azokkal egyenlő. Ezen intézkedéseknek összhangban kell állniuk – legalább – a (2) bekezdésben említett valamennyi, a levegőminőségi tervekkel és a programmal.

18. cikk

Az olyan zónákra és agglomerációkra vonatkozó követelmények, ahol az ózonkoncentráció megfelel a hosszú távú célkitűzéseknek

A tagállamok a hosszú távú célkitűzések szerinti értékek alatt tartják az ózonszintet azon zónákban és agglomerációkban, ahol az ózonszint megfelel ezen célkitűzéseknek, amennyiben bizonyos tényezők – köztük az ózonszennyezés országhatárokon áterjedő jellege és a meteorológiai feltételek – ezt lehetővé teszik, valamint arányos intézkedések révén megőrzik a környezeti levegő minőségének a fenntartható fejlődéssel összeegyeztethető legmagasabb szintjét és a környezet, valamint az emberi egészség magas szintű védelmét.

19. cikk

A tájékoztatási vagy riasztási küszöbértékek meghaladásakor hozandó intézkedések

A XII. mellékletben meghatározott tájékoztatási küszöbérték vagy az ugyanezen mellékletben meghatározott bármelyik riasztási küszöbérték túllépésekor a tagállamok megteszik a szükséges lépéseket a nyilvánosság tájékoztatása érdekében, amely történhet rádió, televízió, nyomtatott sajtó vagy internet útján.

A tagállamok – átmeneti jelleggel – tájékoztatják továbbá a Bizottságot a regisztrált szintekről és azon időszakok hosszáról, amelyek alatt a riasztási vagy tájékoztatási küszöbértéket túllépték.

20. cikk

Természetes forrásokból származó hozzájárulások

(1) A tagállamok egy adott évre vonatkozóan továbbítják a Bizottságnak azon zónák és agglomerációk listáit, ahol az egy adott szennyező anyagra vonatkozó határértékek túllépése természetes forrásokból származó hozzájárulásoknak tulajdonítható. A tagállamok biztosítják a koncentrációra és a forrásokra vonatkozó információkat, valamint az arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a túllépések természetes forrásoknak tulajdoníthatók.

(2) Amennyiben a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően tájékoztatták egy természetes forrásnak tulajdonítható túllépésről, ezt a túllépést nem kell az ezen irányelv szerinti túllépésnek tekinteni.

(3) A Bizottság 2010. június 11-ig iránymutatásokat tesz közzé a természetes forrásoknak tulajdonítható túllépések bemutatására és azok figyelmen kívül hagyására vonatkozóan.

21. cikk

A közutak téli homokszórásának és sózásának tulajdonítható túllépések

(1) A tagállamok kijelölhetik azokat a zónákat vagy agglomerációkat, ahol a környezeti levegő a közutak téli homokszórását vagy sózását követő felkeveredés miatt túllépi a PM₁₀-re vonatkozó határértékeket.

(2) A tagállamok továbbítják a Bizottságnak az ilyen zónák vagy agglomerációk listáját az ott előforduló PM₁₀-koncentrációra és PM₁₀-forrásokra vonatkozó információkkal együtt.

(3) A Bizottságnak a 27. cikkel összhangban történő tájékoztatásakor a tagállamok benyújtják a szükséges bizonyítékokat annak igazolására, hogy minden túllépés a szálló por ilyen fajta felkeveredésének tulajdonítható, és hogy ésszerű intézkedések meghozatalára került sor a koncentráció csökkentése céljából.

(4) A 20. cikk sérelme nélkül az ezen cikk (1) bekezdésében említett zónák vagy agglomerációk esetében a tagállamoknak kizárólag akkor kell kidolgozniuk a 23. cikkben meghatározott levegőminőségi terveket, amennyiben a túllépések a közutak téli homokszórásától vagy sózásától eltérő PM₁₀-forrásoknak tulajdoníthatók.

(5) A Bizottság 2010. június 11-ig iránymutatásokat tesz közzé a pornak a közutak téli homokszórását és sózását követő felkeveredéséből származó hozzájárulások meghatározására vonatkozóan.

22. cikk

A határidők betartásának elhalasztása és bizonyos határértékek alkalmazásának kötelezettsége alóli mentesség

(1) Amennyiben egy adott zónában vagy agglomerációban a nitrogén-dioxidra vagy a benzolra vonatkozó határértékeknek való megfelelés nem teljesíthető a XI. mellékletben meghatározott határidőig, a tagállam ezen határidőket legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatja az adott zóna vagy agglomeráció tekintetében, feltéve, hogy azon zóna vagy agglomeráció vonatkozásában, amelyre a halasztás vonatkozik, a 23. cikknek megfelelően a levegőminőségi terv készül; a levegőminőséggel kapcsolatos ezen tervet a XV. melléklet B. szakaszában felsorolt, az érintett szennyező anyagokkal kapcsolatos információkkal kell kiegészíteni, valamint a tervnek be kell mutatnia, hogy milyen módon valósítja meg a határértékek betartását az új határidő előtt.

(2) Amennyiben egy adott zónában vagy agglomerációban a PM₁₀ vonatkozásában a XI. mellékletben meghatározott határértékeket a helyszínrre jellemző terjedési jellegzetességek, a kedvezőtlen időjárási viszonyok vagy az országhatárokon áterjedő jelleg miatt nem lehet teljesíteni, a tagállamok 2011. június 11-ig mentesülnek ezen határértékek alkalmazásának kötelezettsége alól, feltéve, hogy teljesítik az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket, és a tagállam igazolja, hogy nemzeti, regionális és helyi szinten minden szükséges intézkedést meghoztak a határidők betartása érdekében.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása esetén a tagállamok biztosítják, hogy az egyes szennyező anyagokra vonatkozó határértéket ne lépjék túl az érintett szennyező anyagokra vonatkozó, a XI. mellékletben meghatározott maximális tűrészathatárnál nagyobb értékkel.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot arról, hogy véleményük szerint hol alkalmazandó az (1) és a (2) bekezdés, valamint továbbítják az (1) bekezdésben említett, a levegőminőségi tervet, beleértve a Bizottság számára annak megvizsgálásához szükséges, valamennyi vonatkozó információt is, hogy a megfelelő feltételeket teljesítették-e. A Bizottság a vizsgálatában figyelembe veszi a tagállamok által tett intézkedéseknek a tagállamokban a környezeti levegő minőségére gyakorolt jelenlegi és jövőbeni becsült hatását, valamint a jelenlegi közösségi intézkedések és a Bizottság által a későbbiekben javasolt, tervezett közösségi intézkedések környezeti levegő minőségére gyakorolt becsült hatását.

Amennyiben a Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül nem emel kifogást, az (1) vagy a (2) bekezdés alkalmazásának megfelelő feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

A Bizottság – kifogások esetén – arra kötelezheti a tagállamokat, hogy azok új levegőminőségi terveket biztosítsanak, vagy a meglévőket igazítsák ki.

IV. FEJEZET

TERVEK

23. cikk

A levegőminőségi tervek

(1) A XI. és XIV. mellékletben meghatározott határérték vagy célérték teljesítése céljából a tagállamok biztosítják az olyan zónákra és agglomerációkra vonatkozó levegőminőségi tervek kidolgozását, ahol a környezeti levegőben lévő szennyező anyagok szintje túllép bármilyen határértéket vagy célértéket, valamint az ezekhez kapcsolódó bármilyen megfelelő tűrészathatárt.

Azon határértékek túllépéskor, amelyek esetében már lejárt a teljesítésre vonatkozó határidő, a levegőminőségi tervek megfelelő intézkedéseket állapítanak meg annak érdekében, hogy a túllépés időtartama a lehető legrövidebb ideig tartson. A levegőminőségi tervek ezenfelül magukban foglalhatnak érzékeny népességcsoportok – köztük a gyermekek – védelmére irányuló egyedi intézkedéseket is.

Ezen levegőminőségi terveknek tartalmazniuk kell legalább a XV. melléklet A. szakaszában felsorolt információkat és tartalmazhatnak a 24. cikknek megfelelő intézkedéseket. Ezen tervekről a Bizottságot haladéktalanul, de legkésőbb két évvel azon év végét követően, amikor az első túllépést megfigyelték, tájékoztatni kell.

Amennyiben több szennyező anyag tekintetében kell levegőminőségi terveket készíteni vagy végrehajtani, a tagállamok adott esetben a levegő minőségével kapcsolatos olyan integrált terveket készítenek és hajtanak végre, amelyek valamennyi érintett szennyező anyagra kiterjednek.

(2) A tagállamok a megvalósíthatóság határain belül biztosítják a 2001/80/EK irányelv, a 2001/81/EK irányelv vagy a 2002/49/EK irányelv értelmében előírt egyéb tervekkel való összhangot, a megfelelő környezetvédelmi célkitűzések teljesítése céljából.

24. cikk

Rövid távú cselekvési tervek

(1) Amennyiben egy adott zónában vagy agglomerációban fennáll a veszélye annak, hogy a szennyező anyagok szintje meghaladja a XII. mellékletben meghatározott egy vagy több riasztási küszöbértéket, a tagállamok a túllépési kockázat csökkentése vagy az ilyen túllépés időtartamának korlátozása érdekében cselekvési terveket dolgoznak ki a rövid távon meghozandó intézkedések megjelölésével. Amennyiben ez a kockázat a VII., XI. és XIV. mellékletben meghatározott egy vagy több határértékre vagy célértékre vonatkozik, a tagállamok – adott esetben – ilyen rövid távú cselekvési terveket dolgozhatnak ki.

Amennyiben azonban fennáll a veszélye az ózon tekintetében a XII. melléklet B. szakaszában meghatározott riasztási küszöbérték túllépésének, a tagállamok kizárólag abban az esetben dolgoznak ki ilyen rövid távú cselekvési terveket, amennyiben véleményük szerint – figyelembe véve a nemzeti földrajzi, meteorológiai és gazdasági feltételeket – a kockázat, valamint az ilyen túllépés időtartamának vagy súlyosságának csökkentésére számottevő lehetőség van. Az ilyen rövid távú cselekvési terv kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik a 2004/279/EK irányelvet.

(2) Az (1) bekezdésben említett rövid távú cselekvési tervek az adott esettől függően hatékony intézkedéseket írhatnak elő az olyan tevékenységek ellenőrzésére és – szükség esetén – felfüggesztésére, amelyek hozzájárulnak a határértékek, célértékek vagy riasztási küszöbértékek túllépésének kockázatahoz. Ezen cselekvési tervek magukban foglalhatnak olyan intézkedéseket is, amelyek a gépjárműforgalommal, az építkezési munkákkal, a kikötőben lévő hajókkal, az ipari üzemek vagy termékek alkalmazásával vagy a lakossági fűtőberendezésekkel kapcsolatosak. Ezen tervek keretében figyelembe vehetők az érzékeny népességcsoportok – köztük a gyermekek – védelmére irányuló egyedi intézkedések is.

(3) Rövid távú cselekvési terv kidolgozását követően a tagállamok a nyilvánosság, valamint a megfelelő szervezetek – például környezetvédelmi szervezetek, fogyasztói egyesületek, érzékeny népességcsoportok érdekeit képviselő szervezetek és egyéb érintett egészségügyi szervek és a megfelelő ipari szövetségek – számára hozzáférhetővé teszik a konkrét rövid távú cselekvési tervek megvalósíthatóságára vonatkozó tanulmányok eredményét és a tervek tartalmát, valamint az e tervek végrehajtására vonatkozó információkat.

(4) A Bizottság először 2010. június 11-ig, majd ezt követően rendszeres időközönként közzéteszi a rövid távú cselekvési tervek kidolgozásának legjobb gyakorlatára vonatkozó példákat, beleértve az érzékeny népességcsoportok – köztük a gyermekek – védelmére vonatkozó legjobb gyakorlatokat is.

25. cikk

Országhatárokon áterjedő levegőszennyezés

(1) Amennyiben a levegőszennyező anyagok vagy azok előanyagai az országhatárokon történő jelentős mértékű áterjedés következtében bármely riasztási küszöbértéket, határértéket vagy túrértékkel növelt célértéket, illetve bármely hosszú távú célkitűzést túllépnek, az érintett tagállamok együttműködnek és adott esetben közös tevékenységeket dolgoznak ki – például a 23. cikk szerinti közös vagy összehangolt, a levegőminőséggel kapcsolatos tervek elkészítése – annak érdekében, hogy megfelelő, de arányos intézkedések révén megszüntessék az ilyen túllépéseket.

(2) A Bizottság felkérést kap, hogy vegyen részt az (1) bekezdésben említett bármilyen együttműködésben, és ahhoz nyújtson segítséget. Adott esetben a Bizottság – figyelembe véve a 2001/81/EK irányelv 9. cikkének megfelelően elkészített jelentéseket – megvizsgálja, hogy szükség van-e további közösségi szintű fellépésekre az országhatárokon áterjedő szennyezésért felelős előanyag-kibocsátások csökkentésének érdekében.

(3) A tagállamok – amennyiben a 24. cikk értelmében helyénvaló – olyan rövid távú közös cselekvési terveket dolgoznak ki és valósítanak meg, amelyek más tagállamok szomszédos zónáira terjednek ki. A tagállamok biztosítják, hogy más tagállamok azon szomszédos zónái, ahol rövid távú cselekvési terveket dolgoztak ki, minden szükséges információt megkapjanak.

(4) Amennyiben a tájékoztatási küszöbértéket vagy a riasztási küszöbértékeket a nemzeti határokhöz közel eső zónákban vagy agglomerációkban túllépik, a lehető leghamarabb értesíteni kell az érintett szomszédos tagállam illetékes hatóságait. Az információt a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé kell tenni.

(5) Az (1) és (3) bekezdésben meghatározott tervek kidolgozása, valamint a nyilvánosság (4) bekezdés szerinti tájékoztatása során a tagállamok – adott esetben – együttműködésre törekszenek harmadik országokkal és különösen a tagjelölt országokkal.

V. FEJEZET

TÁJÉKOZTATÁS ÉS JELENTÉSTÉTEL

26. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják a nyilvánosság, valamint a megfelelő szervezetek, mint például a környezetvédelmi szervezetek, a fogyasztói egyesületek, az érzékeny népességcsoportok érdekeit képviselő szervezetek és az egyéb megfelelő egészségügyi szervek és a megfelelő ipari szövetségek megfelelő és kellő időben történő tájékoztatását az alábbiakkal kapcsolatban:

- a környezeti levegő minősége a XVI. melléklettel összhangban;
- a 22. cikk (1) bekezdése szerinti halasztásra vonatkozó határozat;
- a 22. cikk (2) bekezdése szerinti mentességek;
- a 22. cikk (1) bekezdésében és a 23. cikkben meghatározott, a levegőminőséggel kapcsolatos tervek és a 17. cikk (2) bekezdésében említett programok.

Az információhoz való hozzáférést díjtalanul, bármely könnyen hozzáférhető kommunikációs eszközön keresztül lehetővé kell tenni, ideértve az internetet vagy bármely más megfelelő távközlési eszközt, és figyelembe véve a 2007/2/EK irányelvben meghatározott rendelkezéseket.

(2) A tagállamok éves jelentéseket hoznak nyilvánosságra az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi szennyező anyagról.

Az említett jelentések összegzik azokat a szinteket, amelyek a megfelelő átlagszámítási időszak alatt túllépik a határértékeket, a célértékeket, a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket, a tájékoztatási küszöbértékeket és a riasztási küszöbértékeket. Az információkat kombinálni kell az ezen túllépések hatásainak rövid vizsgálatával. A jelentések adott esetben tartalmazhatnak az erdők védelmére vonatkozóan további információkat és vizsgálatokat is, valamint olyan egyéb szennyező anyagokra vonatkozó információkat, amelyekkel kapcsolatban ezen irányelv figyelemmelkíséresi rendelkezéseket határoz meg, többek között például a X. melléklet B. szakaszában felsorolt válogatott, még nem szabályozott ózonelőanyagok.

(3) A tagállamok nyilvánosságra hozzák a 3. cikkben említett feladatokra kijelölt illetékes hatóság vagy szerv nevét.

27. cikk

Információtovábbítás és jelentéstétel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a környezeti levegő minőségéről szóló információk a Bizottság rendelkezésére álljanak, a 28. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések által meghatározott előírt határidőn belül.

(2) A határértékek és kritikus szintek betartásának, valamint a célértékek elérésének vizsgálata speciális céljából az ilyen információkat legkésőbb kilenc hónappal minden év végét követően a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, és ezeknek minden esetben magukban kell foglalniuk az alábbiakat:

- a) a lista adott évben végrehajtott módosításai és a 4. cikk szerint megállapított zónák és agglomerációk elhatárolása;
- b) azon zónák és agglomerációk listája, amelyekben egy vagy több szennyező anyag szintje magasabb, mint a határértékek és adott esetben azoknak túlréshatárral növelt értéke, illetve magasabb, mint a célértékek vagy a kritikus szintek; valamint ezen zónákban és agglomerációkban:
 - i. a megvizsgált szintek és – amennyiben lényeges – azon időpontok és időtartamok, amikor ezeket a szinteket megfigyelték;
 - ii. adott esetben a természeti források és a közutak téli homokszórását és sózását követő porfelkeveredés hozzájárulásának vizsgálata a vizsgált szintekhez, a 20. és 21. cikk alapján a Bizottságnak bejelentettek szerint.

(3) Az (1) és (2) bekezdést a 28. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések hatálybalépését követő második naptári év elejétől kezdődően gyűjtött információkra kell alkalmazni.

28. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek – azaz az I–VI. melléklet, a VIII–X. melléklet és a XV. melléklet – módosítására vonatkozó intézkedéseket a 29. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A módosítások azonban nem módosíthatják közvetlenül vagy közvetve az alábbiak egyikét sem:

- a) határértékek, expozíciócsökkentési célok, kritikus szintek, célértékek, tájékoztatási vagy riasztási küszöbértékek, vagy a VII. és a XI–XIV. mellékletben meghatározott hosszú távú célkitűzések;
- b) az a) pontban említett paraméterek bármelyike teljesítésének időpontjai.

(2) A Bizottság a 29. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban megállapítja azokat a további információkat, amelyeket a tagállamoknak a 27. cikk szerint hozzáférhetővé kell tenniük, valamint az ezen információk közlésére vonatkozó határidőket.

A Bizottság a 29. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban meghatározza továbbá az adatok jelentési módjainak, valamint a környezeti levegő szennyezettségének mérését végző hálózatok és egyedi mérőállomások által szolgáltatott információk és adatok kölcsönös cseréje egyszerűsítésének módjait.

(3) A Bizottság iránymutatásokat dolgoz ki a 6. cikk (5) bekezdésében említett közös mérőállomások felállítására vonatkozó megállapodások tekintetében.

(4) A Bizottság a VI. melléklet B. szakaszában említett egyenértékűség kimutatásáról útmutatót tesz közzé.

VI. FEJEZET

A BIZOTTSÁG, AZ ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját „a környezeti levegő minőségével foglalkozó bizottság” segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

30. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy azokat végrehajtsák. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

31. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

(1) A 96/62/EK, az 1999/30/EK, a 2000/69/EK és a 2002/3/EK irányelv 2010. június 11-től hatályát veszti a tagállamok azon kötelezettségeinek sérelme nélkül, amelyek az ezen irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vagy alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatosak.

Ugyanakkor 2008. június 11-től a következőket kell alkalmazni:

- a) a 96/62/EK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(1) A 11. cikk alapján biztosítandó információk átadására vonatkozó részletes intézkedéseket a (3) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”;

- b) az 1999/30/EK irányelvben a 7. cikk (7) bekezdését, a VIII. melléklet I. pontjának 1. lábjegyzetét és a IX. melléklet VI. pontját törölni kell;

- c) a 2000/69/EK irányelvben az 5. cikk (7) bekezdését és a VII. melléklet III. pontját törölni kell;

- d) a 2002/3/EK irányelvben a 9. cikk (5) bekezdését és a VIII. melléklet II. pontját törölni kell.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül a következő cikkek hatályban maradnak:

- a) a 96/62/EK irányelv 5. cikke 2010. december 31-ig;
- b) a 96/62/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése, valamint a 2002/3/EK irányelv 10. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése az ezen irányelv 28. cikkének (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések hatálybalépését követő második naptári év végéig;
- c) az 1999/30/EK irányelv 9. cikkének (3) és (4) bekezdése 2009. december 31-ig.

(3) A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és azokat a XVII. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(4) A 97/101/EK határozat a 28. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések hatálybalépését követő második naptári év végétől hatályát veszti.

Ugyanakkor ezen irányelv hatálybalépésével a 97/101/EK irányelv 7. cikkének harmadik, negyedik és ötödik francia bekezdését törölni kell 2008. június 11-től.

32. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2013-ban felülvizsgálja a $PM_{2,5}$ -del – és adott esetben az egyéb szennyező anyagokkal – kapcsolatos rendelkezéseket, és javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A $PM_{2,5}$ tekintetében a felülvizsgálatra azzal a céllal kerül sor, hogy jogilag kötelező erejű nemzeti expozíciócsökkentési kötelezettségeket alakítsanak ki a 15. cikkben meghatározott nemzeti expozíciócsökkentési cél helyettesítése és az expozíció koncentrációjára irányuló kötelezettség felülvizsgálata érdekében, figyelembe véve többek között a következő elemeket:

- a WHO-tól és más érintett szervezetektől származó legújabb tudományos ismeretek,
- a tagállamok levegőminőségi helyzete és csökkentési potenciálja,
- a 2001/81/EK irányelv felülvizsgálata,
- a levegőszennyező anyagok csökkentésére vonatkozó közösségi intézkedések végrehajtásában elért előrehaladás.

(2) A Bizottság figyelembe veszi a $PM_{2,5}$ -re vonatkozóan ambiciózusabb határérték elfogadásának megvalósíthatóságát, felülvizsgálja a $PM_{2,5}$ -re vonatkozóan a második fázis indikatív határértékét, és fontolóra veszi ezen érték megerősítését vagy megváltoztatását.

(3) A Bizottság a felülvizsgálat részeként a PM_{10} és a $PM_{2,5}$ értékeinek figyelemmel kísérésével kapcsolatos tapasztalatokról és annak szükségességéről is jelentést fog készíteni, figyelembe véve az automatikus méréstechnológiák területén elért technikai előrehaladást. Amennyiben indokolt, a Bizottság új referenciamódszereket fog javasolni a PM_{10} és a $PM_{2,5}$ mérésére vonatkozóan.

33. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2010. június 11-ig megfeleljenek. Haladéktalanul kötelesek ismertetni a Bizottsággal ezen intézkedések szövegét.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos közzétételük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamoknak azonban biztosítaniuk kell, hogy az V. melléklet B. szakaszának megfelelően az átlagexpozíció-mutató kiszámításához szükséges megfelelő számú városi háttérű $PM_{2,5}$ mérőállomás létesüljön legkésőbb 2009. január 1-jéig annak érdekében, hogy a XIV. melléklet A. szakaszában megadott határidők és feltételek teljesüljenek.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

34. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

35. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2008. május 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
J. LENARČIČ

I. MELLÉKLET

ADATMINŐSÉGI CÉLKITŰZÉSEK

A. A környezeti levegő minőségének vizsgálatára vonatkozó adatminőségi célkitűzések

	Kén-dioxid, nitrogén-dioxid, nitrogén-oxidok és szén-monoxid	Benzol	Szálló por (PM ₁₀ /PM _{2,5}) és ólom	Ózon és az ózon- nal kapcsolatos NO és NO ₂
Helyhez kötött mérések ⁽¹⁾				
Bizonytalanság	15 %	25 %	25 %	15 %
Minimális adat rendelkezésre állás	90 %	90 %	90 %	90 % nyáron 75 % télen
Minimális mérési időszak:				
– városi háttér és közlekedés	—	35 % ⁽²⁾	—	—
– ipari helyszínek	—	90 %	—	—
Indikatív mérések				
Bizonytalanság	25 %	30 %	50 %	30 %
Minimális adat rendelkezésre állás	90 %	90 %	90 %	90 %
Minimális mérési időszak	14 % ⁽⁴⁾	14 % ⁽³⁾	14 % ⁽⁴⁾	> 10 % nyáron
Modellezési bizonytalanság:				
Órás átlagérték	50 %	—	—	50 %
Nyolcórás átlagértékek	50 %	—	—	50 %
Napi átlagértékek	50 %	—	még nem határozta meg	—
Éves átlagértékek	30 %	50 %	50 %	—
Objektív becslés				
Bizonytalanság	75 %	100 %	100 %	75 %

⁽¹⁾ A benzolra, ólomra és a szálló porra vonatkozóan a tagállamok a folyamatos mérések helyett alkalmazhatnak véletlenszerű méréseket, ha igazolni tudják a Bizottság felé, hogy a bizonytalanság – többek között a véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanság – eléri a 25 %-os minőségi célkitűzést, és a mérési időszak hosszabb, mint az indikatív mérésekre vonatkozó minimális mérési időszak. A véletlenszerű mintavételt az év folyamán egyenletesen kell elosztani az eredmények torzulásának elkerülése érdekében. A véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanságot az ISO 11222 (2002) „Levegőminőség – a levegőminőségi mérések időátlagára vonatkozó bizonytalanság meghatározása” című szabványban megállapított eljárással lehet meghatározni. Ha a PM₁₀-határértékre vonatkozó követelményeket véletlenszerű mérésekkel vizsgálják, akkor a 90,4 százalékos értéket (amely 50 µg/m³ vagy annál kevesebb) kell értékelni a túllépések száma helyett, amelyet erősen befolyásol az adatfedezet.

⁽²⁾ Egy évre elosztva annak érdekében, hogy a különböző időjárási és közlekedési viszonyok vonatkozásában reprezentatív legyen.

⁽³⁾ Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egynapos véletlenszerű mérés vagy az év során egyenletesen elosztott nyolc hét.

⁽⁴⁾ Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egy véletlenszerű mérés vagy az év folyamán egyenletesen elosztott nyolc hét.

A vizsgálati módszerek bizonytalanságának (95 %-os megbízhatósági szinttel kifejezve) vizsgálatát a CEN-útmutató a mérések bizonytalanságának megadásához (ENV 13005–1999) elveivel, az ISO 5725:1994 számú szabvány módszerrel, valamint a CEN „Jelentés a levegőminőségről – A környezeti levegő mérési referencia-módszereihez kapcsolódó bizonytalansági becslés megközelítése” (CR 14377:2002E) című jelentésében foglalt útmutatóval összhangban kell elvégezni. A fenti táblázatban a százalékos bizonytalansági értékek egyedi mérésekre vonatkoznak a határérték (illetve az ózon esetében a célérték) számítására alkalmazott időtartam átlagában, 95 %-os megbízhatósági intervallumban. A helyhez kötött mérések bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az az adott határérték (illetve az ózon esetében a célérték) tartományában alkalmazandó.

A modellezés bizonytalansága az egyes megfigyelési pontok 90 %-a esetében mért és számított koncentrációs szintektől való legnagyobb, a határértékre (illetve az ózon esetében a célértékre) vonatkozó eltérés, a vizsgált időtartamon belül, figyelmen kívül hagyva az események időzítését. A modellezés bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az az adott határérték (illetve az ózon esetében a célérték) tartományában alkalmazandó. A modellezési eredményekkel való összehasonlításhoz kiválasztandó helyhez kötött méréseknek reprezentatívnak kell lenniük a modell által lefedett skála tekintetében.

Az objektív becslés bizonytalansága a mért és számított koncentrációs szintektől való legnagyobb, a határértékre (illetve az ózon esetében a célértékre) vonatkozó eltérés, a vizsgált időtartamon belül, figyelmen kívül hagyva az események időzítését.

A minimális adat rendelkezésre állásra és mérési időszakra vonatkozó követelmények nem tartalmazzák a rendszeres kalibrálás vagy a műszerek rendes karbantartása következtében bekövetkező adatvesztést.

B. A levegőminőség vizsgálatának eredményei

A következő információkat kell összegyűjteni azon zónák vagy agglomerációk vonatkozásában, ahol a mérésen kívül más forrásokat is alkalmaznak a mérésből származó információk kiegészítésére vagy a levegőminőség vizsgálatának kizárólagos eszközeként:

- az elvégzett vizsgálati tevékenységek leírása,
- az alkalmazott konkrét módszerek és ezek leírása,
- az adatok és információk forrásai,
- az eredmények leírása, beleértve a bizonytalansági tényezőket és különösen bármely olyan terület kiterjedését vagy adott esetben annak az útnak a hosszát a zónán vagy agglomeráción belül, ahol a koncentráció túllép bármilyen határértéket, célértéket vagy adott esetben a tűrőhatárral növelt hosszú távú célkitűzést, és annak a területnek a határait, amelyen belül a koncentráció túllépi a felső vagy az alsó vizsgálati küszöbértéket,
- az emberi egészség védelme érdekében meghatározott határértéket túllépő bármely szintnek potenciálisan kitett népesség.

C. A környezeti levegőminőség vizsgálatának minőségbiztosítása: adathitelesítés

1. A mérések pontosságának és az A. szakaszban meghatározott adatminőségi célkitűzéseknek való megfelelés biztosítása érdekében a 3. cikk alapján kijelölt megfelelő illetékes hatóságok és szervek biztosítják, hogy:
 - a környezeti levegő minőségének a 6. és 9. cikk szerinti vizsgálatával kapcsolatosan végzett valamennyi mérés nyomon követhető legyen, az ISO/IEC 17025:2005 5.6.2.2. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően,
 - a hálózatokat és egyedi mérőállomásokat működtető intézmények rendelkezzenek kidolgozott minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési rendszerrel, amelyek rendszeres karbantartást írnak elő a mérési eszközök pontosságának biztosítása érdekében,
 - az adatgyűjtési és jelentéstételi folyamatokra vonatkozóan minőségbiztosítási/minőség-ellenőrzési eljárást dolgozzanak ki, és hogy az erre a feladatra kijelölt intézmények aktívan részt vegyenek az ehhez kapcsolódó, a Közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programokban,
 - a Közösség egész területére kiterjedő, az ezen irányelv hatálya alá tartozó szennyező anyagokra vonatkozó kölcsönös összehasonlításokban részt vevő, a 3. cikk alapján kijelölt megfelelő illetékes hatóság vagy szerv által kinevezett nemzeti laboratóriumok a VI. mellékletben említett referencia-módszerek tekintetében az EN/ISO 17025-ös szabványnak megfelelően 2010-ig akkreditáltak legyenek. Ezeket a laboratóriumokat bevonják a Bizottság által szervezendő, a Közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programoknak a tagállamok területén történő koordinálásába, és ezek a laboratóriumok koordinálják továbbá nemzeti szinten a referencia-módszerek megfelelő megvalósítását és a referencia-módszerektől eltérő eljárások egyenértékűségének kimutatását.
2. Valamennyi, a 27. cikk szerint jelentett adatot hitelesnek kell tekinteni, kivéve az ideiglenesként megjelölt adatokat.

II. MELLÉKLET

A környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), ólom, benzol és szén-monoxid koncentrációjának egy adott zónában vagy agglomerációban történő vizsgálatára vonatkozó követelmények meghatározása

A. Alsó és felső vizsgálati küszöbértékek

Az alábbi alsó és felső vizsgálati küszöbértékeket kell alkalmazni:

1. Kén-dioxid

	Egészségvédelem	A növényzet védelme
Felső vizsgálati küszöbérték	a 24 órás határérték 60 %-a (75 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb háromszor léphető túl)	a téli kritikus szint 60 %-a (12 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a 24 órás határérték 40 %-a (50 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb háromszor léphető túl)	a téli kritikus szint 40 %-a (8 µg/m ³)

2. Nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok

	Az emberi egészség védelmére vonatkozó óránkénti határérték (NO ₂)	Az emberi egészség védelmére vonatkozó éves határérték (NO ₂)	A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelmére vonatkozó éves kritikus szint (NO _x)
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (140 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb tizen-nyolcszor léphető túl)	a határérték 80 %-a (32 µg/m ³)	a kritikus szint 80 %-a (24 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (100 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb tizen-nyolcszor léphető túl)	a határérték 65 %-a (26 µg/m ³)	a kritikus szint 65 %-a (19,5 µg/m ³)

3. Szálló por (PM₁₀/PM_{2,5})

	24 órás átlagérték PM ₁₀	Éves átlagérték PM ₁₀	Éves átlagérték PM _{2,5} ⁽¹⁾
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (35 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb harmincöt-szor léphető túl)	a határérték 70 %-a (28 µg/m ³)	a határérték 70 %-a (17 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (25 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb harmincöt-szor léphető túl)	a határérték 50 %-a (20 µg/m ³)	a határérték 50 %-a (12 µg/m ³)

⁽¹⁾ A PM_{2,5} felső és alsó vizsgálati küszöbértéke nem vonatkozik a PM_{2,5}-expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében meghatározott csökkentésére vonatkozó cél betartásának vizsgálatával kapcsolatos mérésekre.

4. Ólom

	Éves átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (0,35 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (0,25 µg/m ³)

5. *Benzol*

	Éves átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (3,5 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 40 %-a (2 µg/m ³)

6. *Szén-monoxid*

	Nyolcórás átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (7 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (5 µg/m ³)

B. A felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépéseinek meghatározása

A felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépéseit az előző öt év során mért koncentráció alapján kell meghatározni, amennyiben elegendő adat áll rendelkezésre. Egy vizsgálati küszöbértéket akkor kell túllépettnak tekinteni, ha azt az előző öt évből legalább három különböző évben túllépték.

Amennyiben öt évnél rövidebb időre vonatkozó mérési adatok állnak rendelkezésre, a tagállamok a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték túllépéseinek meghatározására összegezhetik az év rövidebb időszakaira vonatkozó, valamint a nagy valószínűséggel a leginkább terhelt helyekre kiterjedő, rövid időtartamú mérési kampányok eredményeit az emissziókataszterben található információkkal és a modellezésből származó adatok eredményeivel.

III. MELLÉKLET

A környezeti levegő vizsgálata és a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), ólom, benzol és szén-monoxid mérésére szolgáló mintavételi pontok elhelyezkedése**A. Általános elvek**

A környezeti levegő minőségét valamennyi zónában és agglomerációban vizsgálni kell, az alábbi kritériumokkal összhangban:

1. A környezeti levegő minőségét valamennyi helyszínen vizsgálni kell a 2. pontban felsoroltak kivételével, a helyhez kötött mérések tekintetében a B. és C. szakaszban meghatározott kritériumokkal összhangban. A B. és C. szakaszban megállapított elveket is alkalmazni kell, amennyiben jelentőséggel bírnak azon konkrét helyszínek meghatározása tekintetében, ahol a vonatkozó szennyező anyagok koncentrációját megállapították és ahol a környezeti levegő minőségének vizsgálata indikatív méréssel vagy modellezéssel történik.
2. Az emberi egészség védelmét célzó határértékek betartását nem kell vizsgálni az alábbi helyszíneken:
 - a) a nyilvánosság elől elzárt, állandó lakóhelyekkel nem rendelkező területeken lévő valamennyi helyszínen;
 - b) a 2. cikk (1) bekezdésével összhangban olyan gyár- vagy ipartelegeken, amelyekre valamennyi vonatkozó munkavédelmi előírás alkalmazandó;
 - c) közutak úttestén; valamint a közutak középső elválasztó sávjában, azon helyek kivételével, ahol a középső elválasztó sáv általában gyalogosok által megközelíthető.

B. A mintavételi pontok nagyléptékű elhelyezése

1. Az emberi egészség védelme
 - a) Az emberi egészség védelmének érdekében kialakított mintavételi pontokat úgy kell elhelyezni, hogy az alábbiakról nyújtsanak adatokat:
 - a zónákon és agglomerációkon belüli azon területek, ahol a lakosság közvetlenül vagy közvetve valószínűleg a legnagyobb koncentrációnak van kitéve azon időtartam alatt, amely a határérték(ek) átlagszámítási időszakához viszonyítva jelentős,
 - a zónákon és az agglomerációkon belüli azon egyéb területek szintjei, amelyek a lakosság expozíciójának vonatkozásában általában véve reprezentatívak.
 - b) A mintavételi pontokat általában úgy kell elhelyezni, hogy ne mérjék a közvetlen közelükben lévő igen kicsiny mikrokörnyezetet, ami azt jelenti, hogy egy mintavételi pontot úgy kell elhelyezni, hogy a vizsgált levegő lehetőleg a közlekedési helyszíneken elhelyezkedő, legalább 100 m hosszúságú utcaszakasz levegőjének, az ipari helyszíneknél pedig legalább egy 250 m × 250 m-es terület levegőjének minőségére vonatkozóan reprezentatív legyen.
 - c) A városi háttérű helyszíneket úgy kell meghatározni, hogy szennyezési szintjüket a mérőállomástól az uralkodó széljárás irányával ellentétes irányban elhelyezkedő valamennyi forrás integrált hozzájárulása befolyásolja. A szennyezési szintet tekintve egyetlen forrás sem lehet uralkodó, kivéve, ha az ilyen helyzet egy adott nagyobb városi térségre jellemző. A mintavételi pontoknak általános szabályként több négyzetkilométer vonatkozásában kell reprezentatívnak lenniük.
 - d) Amennyiben vidéki háttérszintek vizsgálata a cél, a mintavételi pontot nem befolyásolhatják a közelében lévő agglomerációk vagy ipari helyszínek, azaz az öt kilométeren belül található helyszínek.
 - e) Amennyiben az ipari források hozzájárulásait vizsgálják, legalább egy mintavételi pontot fel kell állítani a forráshoz képest szélirányban elhelyezkedő legközelebbi lakott településen. Amennyiben a háttér-koncentráció nem ismert, a fő szélirányon belül egy további mintavételi pontot kell elhelyezni.
 - f) A mintavételi pontoknak, amennyiben lehetséges, a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyek tekintetében is reprezentatívnak kell lenniük.
 - g) Figyelembe kell venni a mintavételi pontok elhelyezésének szükségességét olyan szigeteken is, ahol arra az emberi egészség védelme érdekében szükség van.

2. A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelme.

A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelmét szolgáló mintavételi pontokat az agglomerációktól több mint 20 km-re, vagy egyéb beépített területektől, ipari létesítményektől, autópályáktól vagy egyéb jelentős – naponta több mint 50 000 jármű által használt – közutaktól több mint 5 km-re kell helyezni, ami azt jelenti, hogy a mintavételi pontot úgy kell elhelyezni, hogy a vizsgált levegő legalább egy 1 000 km²-es környező területre vonatkozóan reprezentatív legyen. A tagállamok a földrajzi körülményekre vagy a különösen érzékeny területek védelmének lehetőségeire figyelemmel telepíthetnek kisebb távolságra elhelyezkedő vagy kisebb kiterjedésű terület levegőminőségére vonatkozóan reprezentatív mintavételi pontot is.

Figyelembe kell venni a szigetek levegőminőségének vizsgálatára vonatkozó igényt.

C. A mintavételi pontok kisléptékű helyzete

A megvalósíthatóság mértékéig a következőket kell alkalmazni:

- a mintavételi szonda bemeneti nyílása körüli légáramlásnak zavartalannak kell lennie (legalább 270°-os szögben legyen szabad) úgy, hogy a légáramlás a mintavevő készülék közelében semmilyen tényező ne akadályozza (általában az épületektől, erkélyektől, fáktól és egyéb akadályoktól néhány méterre, és legalább 0,5 méterre a legközelebb lévő épülettől abban az esetben, ha a mintavételi pontok az épület vonalában mérik a levegőminőséget),
- a mintavételi pontok bemeneti nyílását általában a földfelszíntől számított 1,5 m-es (légzési magasság) és 4 m-es magasság között kell elhelyezni. Egyes esetekben magasabb (legfeljebb 8 méterig terjedő) elhelyezésre is szükség lehet. A magasabb ponton való elhelyezés akkor is helyénvaló lehet, ha a mérőállomás nagyobb területre vonatkozóan reprezentatív,
- a környezeti levegővel nem keveredett kibocsátások közvetlen mintavételének elkerülése érdekében a mintavevő szonda bemeneti nyílását nem lehet a források közvetlen közelében elhelyezni,
- a mintavevő szonda kimeneti nyílását úgy kell elhelyezni, hogy a kibocsátott levegő ne áramolhasson vissza a mintavevő bemeneti nyílásába,
- a közlekedési helyszíneken lévő mintavevő szondákat valamennyi szennyező anyag tekintetében a főbb forgalmi csomópontok szélétől legalább 25 méterre, de a járdaszegélytől legfeljebb 10 méterre kell elhelyezni.

Az alábbi tényezőket szintén figyelembe lehet venni:

- zavaró források,
- biztonság,
- hozzáférhetőség,
- elektromos áram és távközlési szolgáltatások rendelkezésre állása,
- a helyszín láthatósága a környezetéhez képest,
- a lakosság és az üzemeltetők biztonsága,
- annak kívánalma, hogy a különböző szennyező anyagok mintavételi pontjainak telepítése összehangolt legyen,
- tervezési követelmények.

D. A helyszín kiválasztásának dokumentálása és felülvizsgálata

A helyszín kiválasztásának eljárásait a besorolási szakaszban teljeskörűen dokumentálni kell olyan módszerek segítségével, mint a környező terület iránytűvel tájolt fényképe és a hozzá tartozó részletes térkép. Annak biztosítása érdekében, hogy a kiválasztási kritériumok mindenkor érvényesek maradjanak, a helyszíneket rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, a dokumentációt pedig meg kell újítani.

IV. MELLÉKLET

A VIDÉKI HÁTTERŰ HELYSZÍNEKEN A KONCENTRÁCIÓTÓL FÜGGETLENŰL VÉGZETT MÉRÉSEK

A. Célkitűzések

Az ilyen mérések fő célkitűzése a háttér szintjeivel kapcsolatos megfelelő információk hozzáférhetőségének a biztosítása. Ezek az információk elengedhetetlenek a szennyezettebb területek (például városi hátterek, iparhoz és közlekedéshez kapcsolódó helyek) magasabb szintjeinek felmérése, a légszennyező anyagok nagy távolságra történő terjedéséből eredő lehetséges hozzájárulások vizsgálata, szennyező források megállapítására irányuló elemzés támogatása tekintetében, és az olyan különleges szennyező anyagok megértéséhez, mint a szálló por. Kulcsfontosságúak továbbá a modellezés városi területeken történő fokozott alkalmazásához is.

B. Anyagok

Kémiai összetevőinek jellemzése érdekében a PM_{2,5} mérésének ki kell terjednie legalább a teljes tömegkoncentrációra és a megfelelő vegyületek koncentrációira. A mérésnek legalább az alábbi listán szereplő kémiai anyagokra ki kell terjednie.

SO ₄ ²⁻	Na ⁺	NH ₄ ⁺	Ca ²⁺	elemi szén (EC)
NO ₃ ⁻	K ⁺	Cl ⁻	Mg ²⁺	szerves szén (OC)

C. Elhelyezés

Különösen a vidéki háttérű területeken kell méréseket végezni a III. melléklet A., B. és C. részével összhangban.

V. MELLÉKLET

A környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, szálló por (PM₁₀, PM_{2,5}), ólom, benzol és szén-monoxid koncentrációinak helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok minimális számának meghatározására vonatkozó kritériumok

- A. Az emberi egészség védelmét szolgáló határértékek betartásának vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésre szolgáló mintavételi pontok minimális száma azon zónákban és agglomerációkban, ahol a helyhez kötött mérés az információ egyedüli forrása

1. Diffúz források

Az agglomeráció vagy zóna népessége (ezer)	Ha a maximális koncentrációk túllépi a felső vizsgálati küszöbértéket ⁽¹⁾		Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el	
	Szennyező anyagok a szálló por (PM) kivételével	PM ⁽²⁾ (a PM ₁₀ és a PM _{2,5} összege)	Szennyező anyagok a szálló por (PM) kivételével	PM ⁽²⁾ (a PM ₁₀ és a PM _{2,5} összege)
0–249	1	2	1	1
250–499	2	3	1	2
500–749	2	3	1	2
750–999	3	4	1	2
1 000–1 499	4	6	2	3
1 500–1 999	5	7	2	3
2 000–2 749	6	8	3	4
2 750–3 749	7	10	3	4
3 750–4 749	8	11	3	6
4 750–5 999	9	13	4	6
≥ 6 000	10	15	4	7

⁽¹⁾ A nitrogén-dioxid, a szálló por, benzol és a szén-monoxid tekintetében: biztosítani kell legalább egy városi háttérű megfigyelő állomást és egy közlekedési helyszínen elhelyezett mérőállomást, feltéve, hogy ez nem növeli a mintavételi pontok számát. Ezen szennyező anyagok tekintetében egy adott tagállamban a városi háttérű mérőállomások és a közlekedési helyszíneken elhelyezett mérőállomásoknak az A. szakasz 1. pontjában előírt összes száma közötti eltérési tényező legfeljebb kettő lehet. Fenn kell tartani azokat a mintavételi pontokat, ahol a PM₁₀-re vonatkozó határértéket a megelőző három évben túllépték, kivéve, ha az áthelyezés különleges körülmények, különösen városrendezési okok miatt szükséges.

⁽²⁾ Amennyiben a PM₁₀-et és a PM_{2,5}-t a 8. cikkkel összhangban ugyanazon a megfigyelő mérőállomáson mérik, azt két különálló mintavételi pontnak kell tekinteni. Egy adott tagállamban a PM₁₀ és a PM_{2,5} mérésére szolgáló mintavételi pontoknak az A. szakasz 1. pontjában előírt összes száma közötti eltérési tényező legfeljebb kettő lehet, továbbá a PM_{2,5} mérésére szolgáló mintavételi pontok számának az agglomerációk városi háttérű helyszínein és a városi területeken meg kell felelnie az V. melléklet B. szakaszában meghatározott követelményeknek.

2. Pontforrások

A szennyezésnek a pontforrások környezetében történő vizsgálatához a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a kibocsátások sűrűsége, a környezeti levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és a lakosság potenciális expozíciója figyelembevételével kell kiszámítani.

- B. A PM_{2,5}-expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében történő csökkentésére vonatkozó cél betartásának vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma

E célból a 100 000 lakost meghaladó agglomerációkban és további városi területeken egymillió lakosonként egy mintavételi pontot kell működtetni. Ezen mintavételi pontok egybeeshetnek az A. szakasz szerinti mintavételi pontokkal.

- C. A növényzet védelme érdekében meghatározott kritikus szintek betartásának az agglomerációktól eltérő zónákban történő vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma

Ha a maximális koncentrációk túllépi a felső vizsgálati küszöbértéket	Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el
20 000 km ² -ként egy mérőállomás	40 000 km ² -ként egy mérőállomás

Szigeteken lévő zónákban a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a környezeti levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és a növényzet potenciális expozíciójának figyelembevételével kell kiszámítani.

VI. MELLÉKLET

A kén-dioxid, a nitrogén-dioxid és a nitrogén-oxidok, a szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), az ólom, a benzol, a szén-monoxid és az ózon koncentrációjának vizsgálatára vonatkozó referencia-módszerek**A. Mérési referencia-módszerek**1. *A kén-dioxid mérésének referencia-módszere*

A kén-dioxid mérésének referencia-módszere az EN 14212:2005 „A környezeti levegő minősége – A kén-dioxid koncentrációjának az ultrabolya fluoreszcenciás mérésére vonatkozó szabványmódszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

2. *A nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok mérésének referencia-módszere*

A nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok mérésének referencia-módszere az EN 14211:2005 „A környezeti levegő minősége – A nitrogén-dioxid és a nitrogén-monoxid koncentrációjának a kemilumineszcenciás mérésére vonatkozó szabványmódszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

3. *Az ólom mintavételének és mérésének referencia-módszere*

Az ólom mintavételének referencia-módszere az ezen melléklet A. szakaszának 4. pontjában leírt módszer. Az ólom mérésének referencia-módszere az EN 14902:2005 „A környezeti levegő minősége – A szálló por PM₁₀-frakciójában lévő Pb, Cd, As és Ni mérésére vonatkozó szabványmódszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

4. *A PM₁₀ mintavételének és mérésének referencia-módszere*

A PM₁₀ mintavételének és mérésének referencia-módszere az EN 12341:1999 „A levegő minősége – A lebegő por PM₁₀-frakciójának megállapítása – Referencia-módszer és helyszíni vizsgálati eljárás a mérési módszerekkel egyenértékű referenciák kimutatására” elnevezésű szabványban leírt módszer.

5. *A PM_{2,5} mintavételének és mérésének referencia-módszere*

A PM_{2,5} mintavételének és mérésének referencia-módszere az EN 14907:2005 „A szálló por PM_{2,5}-tömegfrakciójának megállapítására szolgáló gravimetriai mérés szabványmódszere” elnevezésű szabványban leírt módszer.

6. *A benzol mintavételének és mérésének referencia-módszere*

A benzol mérésének referencia-módszere az EN 14662:2005 „A környezeti levegő minősége – A benzolkoncentráció mérésének szabványmódszere” elnevezésű szabvány 1., 2. és 3. részében leírt módszer.

7. *A szén-monoxid mérésének referencia-módszere*

A szén-monoxid mérésének referencia-módszere az EN 14626:2005 „A környezeti levegő minősége – A szén-monoxid koncentrációjának a nem diszpergáló infravörös spektroszkópiai mérésére vonatkozó szabványmódszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

8. *Az ózon mérésének referencia-módszere*

Az ózon mérésének referencia-módszere az EN 14625:2005 „A környezeti levegő minősége – Az ózon koncentrációjának az ultrabolya-fotometriai mérésére vonatkozó szabványmódszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

B. Az egyenértékűség kimutatása

1. A tagállamok alkalmazhatnak bármely olyan egyéb módszert, amely az A. szakaszban említett módszerek bármelyikével bizonyíthatóan egyenértékű eredményt ad, vagy a szálló por esetében bármely olyan egyéb módszert, amelyről az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy az szorosan kapcsolódik a referencia-módszerhez. Ebben az esetben az ilyen módszerrel elért eredményeket korrigálni kell annak érdekében, hogy egyenértékű eredményt kapjanak azzal, amit a referencia-módszer használatával kaptak volna.

2. A Bizottság arra kötelezheti a tagállamokat, hogy jelentést készítsenek és nyújtsanak be az egyenértékűségnek az (1) bekezdésnek megfelelő kimutatásáról.
3. A (2) bekezdésben említett jelentés elfogadhatóságának vizsgálata során a Bizottság hivatkozik az egyenértékűség kimutatásáról szóló útmutatójára (még nem tették közzé). Amennyiben a tagállamok átmeneti tényezőket használtak az egyenértékűség közelítésére, akkor ezeket a tényezőket a bizottsági útmutatóra figyelemmel meg kell erősíteni és/vagy módosítani kell.
4. A tagállamok biztosítják, hogy adott esetben a korrekciót a régi mérési adatokra visszamenőleg is végrehajtsák az adatok jobb összehasonlíthatóságának elérése érdekében.

C. Szabványosítás

A gáz-halmazállapotú szennyező anyagok térfogatát 293 K hőmérsékleten és 101,3 kPa légnyomáson kell szabványosítani. A szálló por és a szálló porban lévő elemzendő anyagok (pl. ólom) mintatérfogatát a mérés időpontja szerinti hőmérséklet és légnyomás értelmében vett környezeti feltételek határozzák meg.

D. Új berendezések bevezetése

Az ezen irányelv végrehajtása érdekében vásárolt valamennyi új berendezésnek 2010. június 11-ig meg kell felelnie a referencia-módszernek vagy az annak megfelelő módszernek.

A helyhez kötött mérések során használt valamennyi berendezésnek 2013. június 11-ig meg kell felelnie a referencia-módszernek vagy az annak megfelelő módszernek.

E. Az adatok kölcsönös elismerése

Egy adott berendezésnek az A. szakaszban felsorolt referencia-módszerekben a teljesítmény tekintetében meghatározott követelményeknek való megfelelése demonstrálására szolgáló típusjóváhagyás során a 3. cikk értelmében kijelölt illetékes hatóságok és szervek elfogadják a más tagállamok ilyen vizsgálatok végzésére az EN ISO 17025 szabvány szerint akkreditált laboratóriumai által kibocsátott vizsgálati jelentéseket.

VII. MELLÉKLET

AZ ÓZONRA VONATKOZÓ CÉLÉRTÉKEK ÉS HOSSZÚ TÁVÚ CÉLKITŰZÉSEK

A. Fogalom meghatározások és kritériumok

1. Fogalom meghatározások

„AOT40” (mértékegysége: $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{óra}$): a $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ -t (= 40 ppb) meghaladó és a $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ óras koncentráció különbségének összege adott időszakban, kizárólag a közép-európai idő (CET) szerint 8.00 és 20.00 óra között végzett mérések óras értékeinek felhasználásával számolva.

2. Kritériumok

Az adatok összesítése és a statisztikai paraméterek kiszámítása során az érvényesség ellenőrzéséhez az alábbi kritériumokat kell alkalmazni:

Paraméter	Szükséges érvényes adathányad
1 órás értékek	75 % (azaz 45 perc)
8 órás értékek	az értékek 75 %-a (azaz 6 óra)
A legmagasabb napi 8 órás középérték a 8 órás mozgóátlagok közül	a 8 órás mozgóátlagok 75 %-a (azaz naponta 18 darab 8 órás átlag)
AOT40	az AOT40-érték kiszámítására meghatározott időtartam 1 órás értékeinek 90 %-a ⁽¹⁾
Éves középérték	a nyáron (áprilistól szeptemberig) mért 1 órás értékek 75 %-a és a télen (januártól márciusig, októbertől decemberig) mért 1 órás értékek 75 %-a, külön
A túllépések száma és a havi maximális értékek	a napi legmagasabb 8 órás középérték 90 %-a (havonta 27 rendelkezésre álló napi érték) közép-európai idő szerint 8.00 és 20.00 óra között mért 1 órás értékek 90 %-a
A túllépések száma és az évi legnagyobb értékek	öt hónap a nyári időszak (áprilistól szeptemberig) hat hónapjából

⁽¹⁾ Amennyiben nem áll rendelkezésre valamennyi lehetséges mért adat, az AOT40-értékek kiszámítására a következő együtthatót kell használni:

$$\text{AOT40}_{\text{becsült}} = \text{AOT40}_{\text{mért}} \times \frac{\text{az összes lehetséges órák száma} (*)}{\text{a mért óránkénti értékek száma}}$$

^(*) az AOT40 fogalom meghatározásában szereplő időtartamba eső órák száma (azaz a közép-európai idő szerint 8.00 és 20.00 óra között mért órák minden évben május 1-jétől július 31-ig a növényzet védelmének vonatkozásában, és minden évben április 1-jétől szeptember 30-ig az erdő védelmének vonatkozásában).

B. Célerkékek

Célkítűzés	Átlagszámítási időszak	Célerék	A célerék elérésének időpontja ⁽¹⁾
Az emberi egészség védelme	a legmagasabb napi 8 órás középérték ⁽²⁾	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, egy naptári évben, három év átlagában legfeljebb 25-ször lehet túllépni ⁽³⁾	2010. január 1.
A növényzet védelme	májustól júliusig	AOT40 (1 órás értékekből számítva) $18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{óra}$, öt év átlagában ⁽³⁾	2010. január 1.

⁽¹⁾ Ettől az időponttól kerül sor a célerékek betartásának vizsgálatára. Azaz 2010 az első olyan év, amelynek adatait az azt követő három vagy – adott esetben – öt év során felhasználják a megfelelés kiszámításához.

⁽²⁾ A koncentráció legmagasabb napi 8 órás középértékét az óránkénti adatokból számított és minden órában frissített, 8 órás mozgóátlagok vizsgálatával kell kiválasztani. Minden így számított 8 órás átlag arra a napra vonatkozik, amelyen végződik, vagyis minden nap esetében az arra a napra eső első számítási időszak az előző nap 17.00 órájától az adott nap 1.00 órájáig terjedő időszak lesz, az utolsó számítási időszak pedig minden nap esetében az adott nap 16.00 és 24.00 óra közötti időszaka.

⁽³⁾ Amennyiben a három évre vagy az öt évre vonatkozó átlagot nem lehet meghatározni teljes és egymást követő éves adatok alapján, akkor a célerékek betartásának ellenőrzéséhez megkövetelt minimális éves adatok a következők:

- az emberi egészség védelmére vonatkozó célerék tekintetében: egy évre vonatkozó érvényes adat,
- a növényzet védelmére vonatkozó célerék tekintetében: három évre vonatkozó érvényes adat.

C. Hosszú távú célkitűzések

Célkitűzés	Átlagszámítási időszak	Hosszú távú célkitűzés	A hosszú távú célkitűzés elérésének időpontja
Az emberi egészség védelme	A legmagasabb napi 8 órás középérték egy naptári éven belül	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	nincs meghatározva
A növényzet védelme	májustól júliusig	AOT40, (1 órás értékekből számítva) (6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{óra}$)	nincs meghatározva

VIII. MELLÉKLET

Az ózonkoncentrációk vizsgálatára szolgáló mintavételi pontok osztályozásának és elhelyezkedésének kritériumai

A helyhez kötött mérésekre a következők vonatkoznak:

A. Nagyléptékű elhelyezés

A mérőállomás típusa	A mérés célkitűzései	Reprezentativitás ⁽¹⁾	A nagyléptékű elhelyezés kritériumai
Városi	Az emberi egészség védelme: a városi lakosság ózonexpozíciójának vizsgálata, azaz ahol a népsűrűség és az ózonkoncentráció viszonylag magas és a lakosság expozíciójának vonatkozásában általában véve reprezentatív	Néhány száz km ²	A helyi kibocsátások, például közlekedés, benzinkutak, stb. hatásától távolabb; jó szellőzésű helyszínek, ahol megfelelően keveredett szintek mérhetők; olyan területek, mint például a városok lakó- vagy bevásárlónegyedei, parkok (a fáktól távol), alacsony gépjárműforgalmú vagy forgalommentes nagy utcák vagy terek, oktatási, sport- vagy szabadidős létesítmények nyílt területei
Elővárosi	Az emberi egészség és a növényzet védelme: az agglomerációk peremén lévő lakosság és növényzet expozíciójának vizsgálata ott, ahol a legmagasabb olyan ózonszint lép fel, amelynek a lakosság és a növényzet közvetlenül vagy közvetlenül ki lehet téve	Néhány tíz km ²	Bizonyos távolságra a maximális kibocsátások területétől a főbb szélirány(ok) irányában az ózonképződés számára kedvező körülmények fennállásakor; ahol az agglomeráció külső peremén lévő népesség, érzékeny növényi kultúrák vagy természetes ökológiai rendszerek magas ózonszintnek vannak kitéve; adott esetben néhány elővárosi mérőállomás, a maximális kibocsátás területétől ellentétes szélirányban is, az ózonra vonatkozó regionális háttérszintek meghatározása céljából
Vidéki	Az emberi egészség és a növényzet védelme: a lakosságot, növényi kultúrákat és természetes ökológiai rendszereket érő szubregionális szintű ózonkoncentráció vizsgálata	Szubregionális szintek (néhány km ²)	A mérőállomások elhelyezkedhetnek természetes ökológiai rendszerekkel, erdőkkel vagy növényi kultúrákkal rendelkező kis településeken és/vagy területeken; reprezentatív a közvetlen helyi kibocsátások – például ipari létesítmények vagy utak – hatásától távoli ózon vonatkozásában; nyílt területeken található helyszíneken, kivéve a magas hegycsúcsokat
Vidéki háttér	A növényzet és az emberi egészség védelme: a növényi kultúrákat és természetes ökológiai rendszereket érő regionális szintű ózonkoncentráció, valamint a népesség expozíciójának vizsgálata	Regionális/nemzeti/kontinentális szintek (1 000–10 000 km ²)	Alacsonyabb népsűrűségű területeken elhelyezkedő mérőállomások, pl. természetes ökológiai rendszerekben, erdőkben, városi és ipari területektől legalább 20 km távolságra, valamint helyi kibocsátásoktól távolabb; kerülni kell az olyan helyszíneket, amelyek kedveznek a talajközeli inverziós körülmények fokozott helyi kialakulásának, valamint a magasabb hegységek csúcsait; a helyi jellegű, erős nappali szélciklussal jellemezhető tengerparti területek nem javasoltak.

⁽¹⁾ A mintavételi pontoknak, amennyiben lehetséges, a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyek tekintetében is reprezentatívnak kell lenniük.

A vidéki és vidéki háttér mérőállomások elhelyezkedésének – adott esetben – összhangban kell lennie a Közösségen belüli erdők és környezeti kölcsönhatások megfigyeléséről szóló 2152/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. november 7-i 1737/2006/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ figyelemmelkísérési követelményeivel.

⁽¹⁾ HL L 334., 2006.11.30., 1. o.

B. Kisléptékű elhelyezés

A megvalósíthatóság mértékéig a III. melléklet C. szakaszában meghatározott kisléptékű elhelyezési eljárást kell alkalmazni, annak biztosításával, hogy a mintavételi szonda bemeneti nyílása megfelelő távolságra helyezkedjen el olyan forrásoktól, mint a kemencék és az égetőművek légjáratai, valamint legalább 10 méterre a legközelebbi úttól, amely távolságot a forgalom intenzitásának függvényében növelni kell.

C. A helyszín kiválasztásának dokumentálása és felülvizsgálata

A III. melléklet D. szakaszában meghatározott eljárást kell alkalmazni a megfigyelési adatoknak az adott helyszíneken mért ózonkoncentrációt befolyásoló meteorológiai és fotokémiai folyamatok összefüggésében történő megfelelő szűrése és értelmezése mellett.

IX. MELLÉKLET

Az ózonkoncentráció helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok száma meghatározásának kritériumai

- A. A célértékek, a hosszú távú célkitűzések, valamint a tájékoztatási és riasztási küszöbértékek betartásának vizsgálata céljából végzett, helyhez kötött folyamatos mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma abban az esetben, ha az ilyen mérések az információ egyedüli forrásai

Népesség ($\times 1\,000$)	Agglomerációk (városi és elővárosi) ⁽¹⁾	Egyéb zónák (elővárosi és vidéki) ⁽¹⁾	Vidéki háttér
< 250		1	az ország minden zónájára átlagosan 50 000 km ² -ként 1 mérőállomás ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	2 millió lakosonként 1 további mérőállomás	2 millió lakosonként 1 további mérőállomás	

⁽¹⁾ Legalább egy mérőállomás azokon az elővárosi területeken, ahol a lakosság expozíciója várhatóan a legmagasabb. Az agglomerációkban a mérőállomások legalább 50 %-át elővárosi területekre kell telepíteni.

⁽²⁾ A domborzatilag tagolt területeken 25 000 km²-ként egy mérőállomás elhelyezése javasolt.

- B. A helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma a hosszú távú célkitűzéseket teljesítő zónákban és agglomerációkban

Az ózonnra vonatkozó mintavételi pontok számának – az egyéb, kiegészítő vizsgálatra szolgáló módszerekkel, például a levegőtisztaság modellezésével és a közös elhelyezésű nitrogén-dioxid-mérésekkel együttesen alkalmazva – elegendőnek kell lennie az ózonszennyezési folyamatok alakulásának vizsgálatára és a hosszú távú célkitűzések betartásának ellenőrzésére. Az agglomerációkban és egyéb zónákban elhelyezett mérőállomások számát az A. szakaszban meghatározott szám egyharmadára lehet csökkenteni. Amennyiben az információ egyetlen forrása a helyhez kötött mérésekre szolgáló mérőállomásokból származó információ, legalább egy figyelemmelkísérési állomást meg kell tartani. Azokban a zónákban, ahol kiegészítő vizsgálatok folynak, amelyek eredményeképpen egy zóna mérőállomás nélkül marad, a szomszédos zónákba telepített mérőállomásokkal folytatott együttműködésnek kell biztosítania az ózon koncentrációjának megfelelő vizsgálatát a hosszú távú célkitűzések tekintetében. A vidéki háttérű mérőállomások száma 100 000 km²-ként egy.

X. MELLÉKLET

AZ ÓZON ELŐANYAGAINAK MÉRÉSEI

A. Célok

Az ilyen mérések fő célja az ózon előanyagaival kapcsolatos folyamatok elemzése, a kibocsátás csökkentésére irányuló stratégiák hatékonyságának ellenőrzése, az emissziókataszterek egységességének ellenőrzése és a kibocsátási források hozzárendelése a megfigyelt szennyezési koncentrációhoz.

További cél az ózon kialakulása és az előanyag terjedése megértésének elősegítése, valamint fotokémiai modellek alkalmazása.

B. Anyagok

Az ózon előanyagai mérésének ki kell terjednie legalább a nitrogén-oxidokra (NO és NO₂), valamint a megfelelő illékony szerves vegyületekre (VOC). Az alábbiakban található azon illékony szerves vegyületek felsorolása, amelyek mérése ajánlott:

	1-butén	izoprén	etil-benzol
etán	transz-2-butén	n-hexán	m + p-xilol
etilén	cisz-2-butén	i-hexán	o-xilol
acetilén	1,3-butadién	n-heptán	1,2,4-trimetil-benzol
propán	n-pentán	n-oktán	1,2,3-trimetil-benzol
propén	i-pentán	i-oktán	1,3,5-trimetil-benzol
n-bután	1-pentén	benzol	formaldehid
i-bután	2-pentén	toluol	az összes nem metán szénhidrogén

C. Elhelyezés

A méréseket különösen a városi vagy elővárosi területek valamennyi olyan megfigyelési helyszínén el kell végezni, amelyet az ezen irányelv követelményeivel összhangban telepítettek, és az A. szakaszban felsorolt megfigyelési célok szempontjából megfelelőnek ítélték.

XI. MELLÉKLET

AZ EMBERI EGÉSZSÉG VÉDELME ÉRDEKÉBEN MEGHATÁROZOTT HATÁRÉRTÉKEK

A. Kritériumok

Az I. melléklet sérelme nélkül, az adatok összesítése és a statisztikai paraméterek kiszámítása során az érvényesség ellenőrzéséhez az alábbi kritériumokat kell alkalmazni:

Paraméter	Szükséges érvényes adathányad
1 órás értékek	75 % (azaz 45 perc)
8 órás értékek	az értékek 75 %-a (azaz 6 óra)
A legmagasabb napi 8 órás középérték	a 8 órás mozgóátlagok 75 %-a (azaz naponta 18 darab 8 órás átlag)
24 órás értékek	az 1 órás értékek 75 %-a (azaz legalább 18 darab 1 órás érték)
Éves középérték	az egész évben mért 1 órás értékek vagy (ha ez nem áll rendelkezésre) 24 órás értékek 90 %-a ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Az éves középérték kiszámítására vonatkozó követelmények nem foglalják magukban a kalibrálás vagy az eszközök szokásos karbantartása miatt bekövetkezett adatvesztéseket.

B. Határértékek

Átlagszámítási időszak	Határérték	Tűréshatár	A határérték elérésének időpontja
kén-dioxid			
1 óra	350 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb huszonnégyszer léphető túl	150 µg/m ³ (43 %)	— ⁽¹⁾
1 nap	125 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb háromszor léphető túl	nincs	— ⁽¹⁾
nitrogén-dioxid			
1 óra	200 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb tizennyolcszor léphető túl	1999. július 19-én 50 %, amely érték 2001. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken úgy, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.
Naptári év	40 µg/m ³	1999. július 19-én 50 %, amely érték 2001. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken úgy, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.
benzol			
Naptári év	5 µg/m ³	2000. december 13-án 5 µg/m ³ (100 %), amely érték 2006. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban 1 µg/m ³ -rel csökken úgy, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.
szén-monoxid			
Legmagasabb napi 8 órás középérték ⁽²⁾	10 mg/m ³	60 %	— ⁽¹⁾

Átlagszámítási időszak	Határérték	Tűréshatár	A határérték elérésének időpontja
ólom			
Naptári év	0,5 µg/m ³ ⁽³⁾	100 %	— ⁽³⁾
PM ₁₀			
1 nap	50 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb harmincöttször léphető túl	50 %	— ⁽¹⁾
Naptári év	40 µg/m ³	20 %	— ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Már 2005. január 1-jén hatályba lépett.

⁽²⁾ A koncentráció legmagasabb napi 8 órás középértékét az óránkénti adatokból számított és minden órában frissített, 8 órás mozgóátlagok vizsgálatával kell kiválasztani. Minden így számított 8 órás átlag arra a napra vonatkozik, amelyen végződik, vagyis minden nap esetében az arra a napra eső első számítási időszak az előző nap 17.00 órájától az adott nap 1.00 órájáig terjedő időszak lesz, az utolsó számítási időszak pedig minden nap esetében az adott nap 16.00 és 24.00 óra közötti időszaka.

⁽³⁾ Már 2005. január 1-jén hatályba lépett. A több évtizedes ipari tevékenység során szennyeződött helyszíneken lévő jellegzetes ipari források közvetlen közelében a határértéket csak 2010. január 1-jére kell elérni. Ilyen esetekben a határérték 2010. január 1-jéig 1,0 µg/m³. A magasabb határértékeket alkalmazó területek nem terjedhetnek az ilyen jellegzetes forrástól 1 000 méternél messzebbre.

XII. MELLÉKLET

TÁJÉKOZTATÁSI ÉS RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉKEK

A. Az ózontól eltérő szennyező anyagokra vonatkozó riasztási küszöbértékek

Három egymást követő órában olyan helyszíneken kell mérni, amelyek a levegőminőség tekintetében legalább 100 km² terület vagy egy teljes zóna vagy agglomeráció vonatkozásában reprezentatívak, amely helyszínek közül a legkisebbet kell figyelembe venni.

Szennyező anyag	Riasztási küszöbérték
kén-dioxid	500 µg/m ³
nitrogén-dioxid	400 µg/m ³

B. Az ózonra vonatkozó tájékoztatási és riasztási küszöbértékek

Cél	Átlagszámítási időszak	Küszöbérték
tájékoztatás	1 óra	180 µg/m ³
riasztás	1 óra ⁽¹⁾	240 µg/m ³

⁽¹⁾ A 24. cikk végrehajtásával kapcsolatban a küszöbérték túllépését három egymást követő órában kell mérni vagy erre az időtartamra kell előre jelezni.

XIII. MELLÉKLET

A NÖVÉNYZET VÉDELME ÉRDEKÉBEN MEGHATÁROZOTT KRITIKUS SZINTEK

Átlagszámítási időszak	Kritikus szint	Tűrészhatár
kén-dioxid		
naptári év és tél (október 1-jétől március 31-ig)	20 µg/m ³	nincs
nitrogén-dioxid		
naptári év	30 µg/m ³ NO _x	nincs

XIV. MELLÉKLET

A PM_{2,5}-RE VONATKOZÓ NEMZETI EXPOZÍCIÓCSÖKKENTÉSI CÉL, CÉLÉRTÉK ÉS HATÁRÉRTÉK

A. Átlagexpozíció-mutató

A µg/m³-ben kifejezett átlagexpozíció-mutató (ÁEM) – a tagállamok területén lévő zónákban és agglomerációkban – városi háttérű helyszíneken végzett méréseken alapul. Az átlagexpozíció-mutatót a koncentráció három naptári évre vonatkozó éves mozgóátlaga alapján kell megállapítani, az V. melléklet B. szakasza szerint felállított valamennyi mintavételi pont átlagában. A 2010-es referenciaév átlagexpozíció-mutatója a 2008., 2009. és 2010. év koncentrációjának középértéke.

A tagállamok azonban használhatják a 2009. és 2010. év koncentrációjának középértékét vagy a 2009., 2010. és 2011. év koncentrációjának középértékét, amennyiben 2008-ra nem állna rendelkezésre adat. Az e lehetőségekkel élő tagállamok 2008. szeptember 11-ét megelőzően tájékoztatják a Bizottságot erre vonatkozó döntésükről.

A 2020-as évre vonatkozó átlagexpozíció-mutató a koncentráció három éves mozgóátlaga, valamennyi mintavételi pont 2018., 2019. és 2020. évi átlagában. Az átlagexpozíció-mutatót kell alkalmazni annak vizsgálatára, hogy teljesül-e a nemzeti expozíciócsökkentési cél.

A 2015-as évre vonatkozó átlagexpozíció-mutató a koncentráció három éves mozgóátlaga, valamennyi mintavételi pont 2013., 2014. és 2015. évi átlagában. Az átlagexpozíció-mutatót kell alkalmazni annak vizsgálatára, hogy teljesülnek-e az expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettségek.

B. Nemzeti expozíciócsökkentési cél

A 2010. évi ÁEM-hez képest megvalósítandó expozíciócsökkentési cél		Az expozíciócsökkentési cél elérésének éve
Kezdeti koncentráció µg/m ³ -ben	Csökkentési cél (%)	2020
< 8,5 = 8,5	0 %	
> 8,5 – < 13	10 %	
= 13 – < 18	15 %	
= 18 – < 22	20 %	
≥ 22	18 µg/m ³ eléréséhez szükséges valamennyi megfelelő intézkedés	

Amennyiben a µg/m³-ben kifejezett ÁEM a referenciaévben 8,5 µg/m³ vagy annál kevesebb, az expozíciócsökkentési cél nulla lesz. A csökkentési cél azokban az esetekben is nulla, amikor az ÁEM a 2010 és 2020 közötti időszakban bármikor eléri a 8,5 µg/m³ szintet, és ezen a szinten vagy ezen szint alatt marad.

C. Az expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettség

Az expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettség	A kötelezettségek teljesítésének éve
20 µg/m ³	2015

D. Céllérték

Átlagszámítási időszak	Céllérték	A céllértéknek való megfelelés időpontja
naptári év	25 µg/m ³	2010. január 1.

E. **Határérték**

Átlagszámítási időszak	Határérték	Tűrészhatár	A határértéknek való megfelelés időpontja
1. SZAKASZ			
Naptári év	25 µg/m ³	2008. június 11-én 20 %, amely arány január 1-jén és minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken úgy, hogy 2015. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2015. január 1.
2. SZAKASZ ⁽¹⁾			
Naptári év	20 µg/m ³		2020. január 1.

⁽¹⁾ 2. szakasz – a Bizottság 2013-ban az egészségi és környezeti hatásokra, a műszaki megvalósíthatóságra és a tapasztalatokra vonatkozó további információk, valamint a tagállami célértékek fényében felülvizsgálja az indikatív határértéket.

XV. MELLÉKLET

A helyi, regionális vagy nemzeti levegőminőségi tervekben rögzítendő információk**A. A 23. cikk (levegőminőségi tervek) értelmében nyújtandó információk:**

1. *A túlzott szennyezés helye*
 - a) régió;
 - b) város (térkép);
 - c) mérőállomás (térkép, földrajzi koordináták).
2. *Általános információk*
 - a) a zóna típusa (város, ipari vagy vidéki terület);
 - b) a szennyezett terület (km²) és a szennyezettségnek kitett lakosság becsült nagysága;
 - c) hasznos éghajlati adatok;
 - d) megfelelő topográfiai adatok;
 - e) elegendő információ a zónákban lévő, védelmet igénylő „célpontok” típusával kapcsolatban.
3. *Felelős hatóságok*

A fejlesztési tervek kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős személyek neve és címe.
4. *A szennyezés jellege és vizsgálata*
 - a) az előző évek (a javítási intézkedések végrehajtása előtt) során megfigyelt koncentráció;
 - b) a projekt kezdete óta mért koncentrációk;
 - c) a vizsgálatához használt technikák.
5. *A szennyezés eredete*
 - a) a szennyezésért felelős főbb kibocsátási források listája (térkép);
 - b) az ezen forrásokból származó kibocsátások összesített mennyisége (tonna/év);
 - c) a más régiókból érkező szennyezéssel kapcsolatos információk.
6. *A helyzet elemzése*
 - a) a túllépésért felelős tényezők (pl. közlekedés, a határokon átnyúló közlekedést is beleértve, másodlagos szennyező anyagok keletkezése a légkörben) jellemzői;
 - b) a levegőminőség javítását célzó lehetséges intézkedésekre vonatkozó információk.
7. *A 2008. június 11. előtt már létező, javítást célzó intézkedésekre vagy projektekre vonatkozó információk, azaz:*
 - a) helyi, regionális, nemzeti, nemzetközi intézkedések;
 - b) ezen intézkedések megfigyelt hatásai.

8. *Az ezen irányelv hatálybalépését követően a szennyezés csökkentése érdekében elfogadott intézkedésekre vagy projektekre vonatkozó információk:*
- a projektben meghatározott valamennyi intézkedés felsorolása és leírása;
 - a végrehajtás menetrendje;
 - a levegőminőség tervezett javulásának és az ezen célkitűzések eléréséhez várhatóan szükséges idő becslése.
9. *A hosszú távra tervezett vagy előirányított intézkedésekre vagy projektekre vonatkozó információk.*
10. *Az e mellékletben előírt információk kiegészítésére felhasznált kiadványok, dokumentumok, munkák stb. felsorolása.*

B. A 22. cikk (1) bekezdésének értelmében nyújtandó információk:

- Az A. szakaszban meghatározott valamennyi információ.
- A következő irányelvek végrehajtásának helyzetére vonatkozó információk:
 - a gépjárművek külső gyújtású motorjainak kipufogógázai által okozott levegőszennyezés elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. március 20-i 70/220/EKG tanácsi irányelv ⁽¹⁾;
 - az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzin tárolásából és tárolótelepekről üzemanyagotöltő mérőállomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről szóló, 1994. december 20-i 94/63/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾;
 - a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾;
 - a nem közúti mozgó gépekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1997. december 16-i 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾;
 - a benzin és dízelüzemanyagok minőségéről szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾;
 - a szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1999. március 11-i 1999/13/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾;
 - az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről szóló, 1999. április 26-i 1999/32/EK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾;
 - a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾;
 - a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv;
 - az egyes légszennyező anyagok nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv;

⁽¹⁾ HL L 76., 1970.4.6., 1. o. A legutóbb a 2006/96/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 81. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 365., 1994.12.31., 24. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 24., 2008.1.29., 8. o.

⁽⁴⁾ HL L 59., 1998.2.27., 1. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 350., 1998.12.28., 58. o. A legutóbb az 1882/2003/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 85., 1999.3.29., 1. o. A legutóbb a 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 143., 2004.4.30., 87. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 121., 1999.5.11., 13. o. A legutóbb a 2005/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 191., 2005.7.22., 59. o.) módosított irányelv.

⁽⁸⁾ HL L 332., 2000.12.28., 91. o.

11. a szerves oldószerek egyes festékekben, lakkokban és jármű utánfényezésére szolgáló termékekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2004. április 21-i 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾;
 12. az 1999/32/EK irányelvnek a tengeri hajózásban használatos tüzelő- és üzemanyagok kéntartalma tekintetében történő módosításáról szóló, 2005. július 6-i 2005/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾;
 13. a járművek hajtására használt kompressziós gyújtású motorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag- és légszennyezőrészeske-kibocsátása, valamint a járművek hajtására használt, földgáz- vagy PB-gázüzemű külső gyújtású motorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2005. szeptember 28-i 2005/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾;
 14. az energia végső felhasználásának hatékonyságáról és az energiaszolgáltatásról szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾.
3. A levegőszennyezés csökkentését célzó valamennyi olyan intézkedésre vonatkozó információk, amelyek végrehajtását a levegőtisztasági célkitűzések elérésével kapcsolatban a megfelelő helyi, regionális vagy nemzeti szinten tervezték, többek között:
- a) a helyhez kötött forrásokból származó kibocsátás csökkentése azáltal, hogy a szennyező anyagot kibocsátó, kis és közepes méretű helyhez kötött tüzelőberendezéseket (ideértve a biomassza eltüzelésére szolgálókat is) kibocsátás-csökkentő berendezéssel látják el, vagy pedig kicserélik azokat;
 - b) a járművekből származó kibocsátások csökkentése a járművek kibocsátáscsökkentő berendezéssel való felszerelése révén. Az átvétel felgyorsítása érdekében meg kell vizsgálni gazdasági ösztönzők alkalmazását;
 - c) a környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel összhangban a közúti járműveknek, tüzelő- és üzemanyagoknak, valamint égetőberendezéseknek a hatóságok által történő, a kibocsátás csökkentését célzó közbeszerzése, ideértve az alábbiak beszerzését:
 - új járművek, ideértve az alacsony károsanyag-kibocsátású járműveket,
 - tisztább járművek a közlekedési szolgáltatásokban,
 - alacsony kibocsátású helyhez kötött tüzelőberendezések,
 - alacsony kibocsátású tüzelőanyagok a helyhez kötött és a mozgó források számára;
 - d) a közlekedésből eredő kibocsátásoknak a forgalom megtervezésén és irányításán keresztül történő korlátozására irányuló intézkedések (többek között közlekedési dugódíj, differenciált parkolási díj vagy egyéb gazdasági ösztönzők; „alacsony kibocsátási zóna” létrehozása);
 - e) kevésbé szennyező közlekedési módok felé történő elmozdulásra ösztönző intézkedések;
 - f) alacsony kibocsátású tüzelőanyagok használatának biztosítása a kis-, közepes- és nagyléptékű helyhez kötött forrásoknál, valamint a mozgó forrásoknál;
 - g) a levegőszennyezésnek a 2008/1/EK irányelvben meghatározott engedélyezési rendszeren, a 2001/80/EK irányelvben meghatározott nemzeti terveken, valamint gazdasági eszközök – például adók, díjak vagy kibocsátáskereskedelem – alkalmazásán keresztül történő csökkentésére irányuló intézkedések;
 - h) adott esetben a gyermekek és más érzékeny népességcsoportok egészségének védelmére irányuló intézkedések.

⁽¹⁾ HL L 143., 2004.4.30., 87. o.

⁽²⁾ HL L 191., 2005.7.22., 59. o.

⁽³⁾ HL L 275., 2005.10.20., 1. o. A legutóbb a 715/2007/EK rendelettel (HL L 171., 2007.6.29., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

XVI. MELLÉKLET

A NYILVÁNOSSÁG TÁJÉKOZTATÁSA

1. A tagállamok biztosítják, hogy rendszeresen naprakész információkat bocsássanak a nyilvánosság rendelkezésére az ezen irányelv hatálya alá tartozó szennyező anyagok környezeti koncentrációjáról.
2. A környezeti koncentrációt átlagértékek formájában kell bemutatni a VII., valamint a XI–XIV. mellékletben meghatározott megfelelő átlagszámítási időszak szerint. Az információknak jelezniük kell legalább a levegőminőségi célkitűzések szerinti értékeket – beleértve a szabályozott szennyező anyagok határértékeit, célértékeit, riasztási küszöbértékeit, tájékoztatási küszöbértékeit vagy a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeiket – túllépő szinteket. Tartalmazniuk kell továbbá a levegőminőségi célkitűzésekre vonatkozó rövid vizsgálatot, valamint az egészségre vagy – adott esetben – a növényzetre gyakorolt hatásokra vonatkozó megfelelő információkat.
3. A kén-dioxid, a nitrogén-dioxid, a szálló por (legalább a PM_{10}), az ózon és a szén-monoxid környezeti koncentrációjára vonatkozó információkat legalább naponta, illetve – amennyiben megvalósítható – óránként frissíteni kell. Az ólom és a benzol környezeti koncentrációjára vonatkozó – az utolsó 12 hónap átlagértékének formájában megadott – információkat, háromhavonta, illetve – amennyiben megvalósítható – havonta frissíteni kell.
4. A tagállamok biztosítják a lakosság kellő időben történő tájékoztatását a riasztási és tájékoztatási küszöbértékek tényleges vagy előre jelzett túllépéseiről. A közölt információknak legalább az alábbi adatokat tartalmazniuk kell:
 - a) az észlelt túllépéssel (túllépésekkel) kapcsolatos információk:
 - a túllépés helye vagy körzete,
 - a túllépett küszöbérték típusa (tájékoztatási vagy riasztási),
 - a túllépés kezdete és időtartama,
 - a legmagasabb 1 órás koncentráció, valamint az ózonkoncentráció esetében a legmagasabb 8 órás átlag;
 - b) előrejelzés a következő délutánra/nap(ok)ra:
 - a tájékoztatási és/vagy riasztási küszöbérték várható túllépésének földrajzi területe,
 - a szennyezésben várható változás (javulás, stabilizálódás vagy romlás) a változás okaival együtt;
 - c) az érintett népességtípusokra, a lehetséges egészségügyi hatásokra és a javasolt viselkedésre vonatkozó információk:
 - a veszélyeztetett népességcsoportokra vonatkozó információk,
 - a várható tünetek leírása,
 - az érintett lakosság számára javasolt óvintézkedések,
 - a további információszerzés lehetősége;
 - d) a szennyezés csökkentésére és/vagy az annak való expozíció csökkentésére irányuló megelőző intézkedésekre vonatkozó információk: a főbb forráságazatok megjelölése; a kibocsátás csökkentésére irányuló intézkedésekre vonatkozó javaslat;
 - e) az előre jelzett túllépések esetén az adott tagállam intézkedéseket tesz annak biztosítására, hogy az ilyen információkat – a megvalósíthatóság mértékéig – közöljék.

XVII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Ezen irányelv	96/62/EK irányelv	1999/30/EK irányelv	2000/69/EK irányelv	2002/3/EK irányelv
1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk
2. cikk (1)–(5) bekezdése	2. cikk (1)–(5) bekezdése	—	—	—
2. cikk (6) és (7) bekezdése	—	—	—	—
2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (7) bekezdése	—	—
2. cikk (9) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	—	—	2. cikk (9) bekezdése
2. cikk (10) bekezdése	2. cikk (7) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	—	2. cikk (11) bekezdése
2. cikk (11) bekezdése	—	—	—	2. cikk (12) bekezdése
2. cikk (12) és (13) bekezdése	—	2. cikk (13) és (14) bekezdése	2. cikk a) és b) pontja	—
2. cikk (14) bekezdése	—	—	—	2. cikk (10) bekezdése
2. cikk (15) és (16) bekezdése	2. cikk (9) és (10) bekezdése	2. cikk (8) és (9) bekezdése	—	2. cikk (7) és (8) bekezdése
2. cikk (17) és (18) bekezdése	—	2. cikk (11) és (12) bekezdése	—	—
2. cikk (19), (20), (21), (22) és (23) bekezdése	—	—	—	—
2. cikk (24) bekezdése	—	2. cikk (10) bekezdése	—	—
2. cikk (25) és (26) bekezdése	6. cikk (5) bekezdése	—	—	—
2. cikk (27) bekezdése	—	—	—	2. cikk (13) bekezdése
2. cikk (28) bekezdése	—	—	—	2. cikk (3) bekezdése
3. cikk, kivéve az (1) bekezdés f) pontját	3. cikk	—	—	—
3. cikk (1) bekezdésének f) pontja	—	—	—	—
4. cikk	2. cikk (9) és (10) bekezdése, 6. cikk (1) bekezdése	—	—	—
5. cikk	—	7. cikk (1) bekezdése	5. cikk (1) bekezdése	—
6. cikk (1)–(4) bekezdése	6. cikk (1)–(4) bekezdése	—	—	—
6. cikk (5) bekezdése	—	—	—	—
7. cikk	—	7. cikk (2) és (3) bekezdése módosítva	5. cikk (2) és (3) bekezdése módosítva	—
8. cikk	—	7. cikk (5) bekezdése	5. cikk (5) bekezdése	—
9. cikk	—	—	—	9. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése
10. cikk	—	—	—	9. cikk (1)–(3) bekezdése módosítva
11. cikk (1) bekezdése	—	—	—	9. cikk (4) bekezdése
11. cikk (2) bekezdése	—	—	—	—
12. cikk	9. cikk	—	—	—
13. cikk (1) bekezdése	—	3. cikk (1) bekezdése, 4. cikk (1) bekezdése, 5. cikk (1) bekezdése és 6. cikk	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk	—

Ezen irányelv	96/62/EK irányelv	1999/30/EK irányelv	2000/69/EK irányelv	2002/3/EK irányelv
13. cikk (2) bekezdése	—	3. cikk (2) bekezdése és 4. cikk (2) bekezdése	—	—
13. cikk (3) bekezdése	—	5. cikk (5) bekezdése	—	—
14. cikk	—	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk (1) bekezdése módosítva	—	—
15. cikk	—	—	—	—
16. cikk	—	—	—	—
17. cikk (1) bekezdése	—	—	—	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk (1) bekezdése
17. cikk (2) bekezdése	—	—	—	3. cikk (2) és (3) bekezdése
17. cikk (3) bekezdése	—	—	—	4. cikk (2) bekezdése
18. cikk	—	—	—	5. cikk
19. cikk	10. cikk módosítva	8. cikk (3) bekezdése	—	6. cikk módosítva
20. cikk	—	3. cikk (4) bekezdése és 5. cikk (4) bekezdése módosítva	—	—
21. cikk	—	—	—	—
22. cikk	—	—	—	—
23. cikk	8. cikk (1)–(4) bekezdése módosítva	—	—	—
24. cikk	7. cikk (3) bekezdése módosítva	—	—	7. cikk módosítva
25. cikk	8. cikk (5) bekezdése módosítva	—	—	8. cikk módosítva
26. cikk	—	8. cikk módosítva	7. cikk módosítva	6. cikk módosítva
27. cikk	11. cikk módosítva	5. cikk (2) bekezdésének második albekezdése	—	10. cikk módosítva
28. cikk (1) bekezdése	12. cikk (1) bekezdése módosítva	—	—	—
28. cikk (2) bekezdése	11. cikk módosítva	—	—	—
28. cikk (3) bekezdése	—	—	—	—
28. cikk (4) bekezdése	—	IX. melléklet módosítva	—	—
29. cikk	12. cikk (2) bekezdése	—	—	—
30. cikk	—	11. cikk	9. cikk	14. cikk
31. cikk	—	—	—	—
32. cikk	—	—	—	—
33. cikk	13. cikk	12. cikk	10. cikk	15. cikk
34. cikk	14. cikk	13. cikk	11. cikk	17. cikk
35. cikk	15. cikk	14. cikk	12. cikk	18. cikk
I. melléklet	—	VIII. melléklet módosítva	VI. melléklet	VII. melléklet
II. melléklet	—	V. melléklet módosítva	III. melléklet	—
III. melléklet	—	VI. melléklet	IV. melléklet	—

Ezen irányelv	96/62/EK irányelv	1999/30/EK irányelv	2000/69/EK irányelv	2002/3/EK irányelv
IV. melléklet	—	—	—	—
V. melléklet	—	VII. melléklet módosítva	V. melléklet	—
VI. melléklet	—	IX. melléklet módosítva	VII. melléklet	VIII. melléklet
VII. melléklet	—	—	—	I. melléklet, III. melléklet II. szakasza
VIII. melléklet	—	—	—	IV. melléklet
IX. melléklet	—	—	—	V. melléklet
X. melléklet	—	—	—	VI. melléklet
XI. melléklet	—	I. melléklet I. szakasza, II. melléklet I. szakasza és III. melléklet (módosítva); IV. melléklet (változatlan)	I. melléklet, II. melléklet	—
XII. melléklet	—	I. melléklet II. szakasza, II. melléklet II. szakasza	—	II. melléklet I. szakasza
XIII. melléklet	—	I. melléklet I. szakasza, II. melléklet I. szakasza	—	—
XIV. melléklet	—	—	—	—
XV. melléklet A. szakasza	IV. melléklet	—	—	—
XV. melléklet B. szakasza	—	—	—	—
XVI. melléklet	—	8. cikk	7. cikk	6. cikk módosítva

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A Bizottság tudomásul veszi a környezeti levegő minőségéről és a Tiszta levegőt Európának elnevezésű programról szóló irányelvnek a Tanács és az Európai Parlament által elfogadott szövegét. A Bizottság megállapítja különösen, hogy az Európai Parlament és a tagállamok az irányelv 22. cikkének (4) bekezdésében és 16. preambulumbekzdésében nagy jelentőséget tulajdonítanak a légszennyező kibocsátásoknak a kibocsátásforrásnál történő csökkentésére irányuló közösségi intézkedéseknek.

A Bizottság felismeri annak szükségességét, hogy mérsékelni kell a káros szennyező anyagok kibocsátásának mértékét, ha jelentős előrelépést kívánunk tenni a hatodik környezetvédelmi cselekvési program célkitűzéseinek elérése felé. A levegőszennyezésről szóló tematikus stratégiára vonatkozó bizottsági közlemény számos lehetséges közösségi intézkedést határoz meg. A stratégia elfogadása óta jelentős előrelépések történtek ezen intézkedések, illetve egyéb intézkedések terén:

- A Tanács és a Parlament már elfogadta a kipufogógázok mennyiségének korlátozását célzó új jogi szabályozást a könnyű tehergépjárművek tekintetében.
- A Bizottság új jogszabályjavaslatot fogadott el a közösségi ipari kibocsátással kapcsolatos szabályozás hatékonyságának növelése érdekében, amely érinti majd többek között az intenzív mezőgazdasági tevékenységet végző üzemeket, valamint intézkedéseket tartalmaz a kisebb ipari tüzelőberendezésekre vonatkozóan.
- A Bizottság új jogszabályjavaslatot fogadott el a nehéz tehergépjárművekbe épített motorok kipufogógáz-mennyiségének korlátozására.
- 2008-ban a Bizottság olyan új jogszabályjavaslatokat kíván előirányozni, amelyek:
 - tovább csökkentik a tagállamok által engedélyezett nemzeti kibocsátási határértékeket a fő szennyező anyagok vonatkozásában,
 - csökkentik a benzinüzemű gépkocsik töltőállomásokon való tankolásával járó kibocsátásokat,
 - szabályozzák a tüzelőanyagok kéntartalmát, beleértve a hajózási tüzelőanyagokat is.
- Előkészületek folynak továbbá az alábbi intézkedések megvalósíthatóságának vizsgálatára:
 - az ökotervezés javítása, a háztartási bojlerok és vízmelegítők kibocsátásának csökkentése,
 - a festékek, lakkok és jármű-utánfényezésre szolgáló termékek oldószertartalmának csökkentése,
 - a nem közúti, mozgó gépek kipufogógáz-mennyiségének csökkentése, ezzel párhuzamosan az alacsony kéntartalmú, nem közúti tüzelőanyagok használatából származó előnyök maximalizálása, amint arra a Bizottság már korábban is javaslatot tett.
- A Bizottság továbbra is igyekszik nyomást gyakorolni a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetre (IMO) a hajók kibocsátásának számottevő csökkentése érdekében, és kész közösségi intézkedésekre vonatkozó javaslatokat előterjeszteni, amennyiben az IMO – a tervektől eltérően – nem állna elő megfelelően ambiciózus javaslatokkal 2008-ra nézve.

Ugyanakkor a Bizottság elkötelezett a hatékonyabb jogi szabályozással kapcsolatos kezdeményezések célkitűzéseinek megvalósítása és annak szükségessége mellett, hogy javaslatait a hatások és előnyök átfogó vizsgálata révén alátámassza. E tekintetben és az EK-Szerződéssel összhangban a Bizottság továbbra is vizsgálja az új jogi szabályozásra irányuló javaslattétel szükségességét, fenntartva annak jogát, hogy eldöntse, alkalmas volna-e bármely ez irányú javaslat előterjesztése, és ha igen, mely időpontban.

HOLLANDIA NYILATKOZATA

Hollandia mindig is támogatta a levegő minőségével kapcsolatos, ambiciózus és hatékony európai politika kidolgozását, és a jövőben is így fog tenni. Hollandia ezért örül a Tanács és a Parlament között létrejött kompromisszumnak és nagyrabecsülését fejezi ki a Parlamentnek, a Bizottságnak és az elnökségnek az elért eredmények miatt. A környezeti levegő minőségéről szóló új irányelv a környezetvédelem és a közegészség szempontjából is jelentős előrelépésnek számít.

Ahogy azt Hollandia a közös álláspont kialakításakor is jelezte, az ország levegőminőségére – amelyet jellegéből adódóan a határokon átnyúló tényezők is jelentősen befolyásolnak – a hatékony európai megközelítés rendkívül jótékony hatással lesz. Hollandia fő elvárása az volt, hogy az irányelv kiegyensúlyozott európai és nemzeti intézkedéscsomagot, valamint a levegőminőségre vonatkozó célkitűzések tekintetében reális határidőket tartalmazzon. A tagállamok csak így lesznek képesek a megfogalmazott ambiciózus célkitűzések teljesítésére.

Hollandia üdvözli a Bizottság nyilatkozatát, amely szerint a közösségi intézkedésekre kellő időben javaslatokat nyújt be. Az, hogy a levegőminőségi előírásoknak uniós szinten, időben meg lehessen felelni, nagyban függ a szennyezést a forrásánál kezelő, megfelelő európai politikától. Hollandia különösen a finom szálló por (PM_{2,5}) kibocsátására és koncentrációjára vonatkozó adatok hiányára és az azzal kapcsolatban kialakult bizonytalanságra kíván rámutatni. Természetesen minden erőfeszítést meg fog tenni annak érdekében, hogy a határidőre megfeleljen az irányelvben lefektetett célkitűzéseknek. A jelenleg rendelkezésre álló ismeretek alapján ez bőven teljesíthető. A holland kormány jelenleg a nemzeti levegőminőségi együttműködési program kialakításán dolgozik annak érdekében, hogy a légszennyezés ellen azokon a helyeken is fel tudjon lépni, ahol a kibocsátási határértékeket tartósan átlépik, így a határidőre ezeken a helyeken is teljesíteni lehet a levegőminőségi előírásokat.

Hollandia örömet fejez ki, hogy a Tanács és az Európai Parlament időben le tudta zárni a második olvasatot ahhoz, hogy az irányelv 2008 elején hatályba léphessen. Ez Hollandia saját nemzeti programja és a környező országok fellépései szempontjából is alapvető fontosságú. Hollandia annak biztosításán fog munkálkodni, hogy a nemzeti együttműködési program, valamint a helyi és regionális intézkedések lehetővé tegyék az európai levegőminőségi előírások teljesítését.
